Μεγάλου Ἀλεξάνδρου (ναί·) *Ἰδιότροπον Ξανθούλαν* (νὰ ἔλθῃς καμμίαν ἡμέραν νὰ φιλήσῃς τὸ χέρι τῆς Γιαγιᾶς·) *Μακεδόνα* (Ἀσκήσεις σου πρὸς τὸ παρὸν δὲν εἶνε δεκαί· ἰδὲ τί λέγω παραπάνω πρὸς τὸ *Ἄνθος τῆς Ἀνατολῆς*·) *Α. Κάζην, Γόρδιον Δεσμόν*, κλ. κλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολὰς ἔλαβα μετὰ τὴν *17 Αὐγούστου*, θὰπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις δεκταί: ἐξ Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς· μέχρι τῆς 7 Σεπτεμβρίου ἐκ τῶν Ἐπαρχιῶν μέχρι τῆς 14 Σεπτεμβρίου· ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ μέχρι τῆς 2 Ὀκτωβρίου.

386. Δεξίγριφος

Ἑνὸς ζώου κεραφόρου
Δύο μέλη συλλαμβάνεις
Καὶ τὰ θέτεις στὴν γραμμὴν
Κι' ὦ τοῦ θαύματος, ω λῦτα,
Πόλιν κτίζεις στὴν στιγμήν.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀνδρείου Ἀνδρίου

387. Συλλαβόγριφος

Γενικὴν ἀντωνυμίας
Καὶ τοῦ σώματός σου μέλος,
Σύγχρονον θἀποτελέσουν
Ποιητήν,—τί φαιδρός γέλως!

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Ψυχῆς

388. Στοιχειόγριφος

Βγάλε δέλτα, βάλε ρῶ
Καὶ θὰ ἰδῇς εἰς τὸ λεπτό
Ἀπὸ ποταμὸν ὡραῖον
Μίαν νῆσον στὸ Αἰγαῖον.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ποιμενικῆς Φλογέρας

389. Πυραμὶς

+ Οἱ σταυροὶ στρατηγὸς ἀρχαῖος	
* + *	=Συμπερασματικὸν
** + **	=Μοῦσα
*** + ***	=Λατῖνος ποιητὴς
**** + ****	=Μέγας ποταμὸς
***** + *****	=Βυζαντινὸς στρατηγὸς

Ἐστάλη ὑπὸ Πάνου Δ. Παπαδημητρίου

390. Ἐπιγραφὴ

Ε Π Η
Ε Τ Α Ι Ν
Τ Α Κ Σ Α Ν Χ
Ι Α Τ Ε Ζ Α Γ Ρ Ε

Ζητεῖται ἡ ἀνάγνωσις τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Δόκτορος Κοὺκ

391. Μαγικὴ Εἰκὼν ἄνευ εἰκόνος

— Θὰ κάμωμεν ὡραία μεθαύριο ἐκδρομή,
Ὁ Πλάτων, ἡ Κωστούλα, ὁ Γεώργιος κ' [ἡ Λιλή.
— Κι' ἄλλος κανείς;...—Ἄ! ξέχασα...
Μὰ τί σὲ μέλει ἐσένα,
Κι' ἂν δὲν σοῦ πῶ πῶς θἄχωμε
Μαζί μας κι' ἄλλον ἕνα;

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἠλιοστάλαχτης

392. Φύρδην-Μίγδην

Χήρα ἴσαφος βοφὸς ὀρκίου

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ῥάβδου τοῦ Μαῦσίως

393. Ποικίλη Ἀκροστιχὶς

Τὰ μὲν ἀρχικὰ τῶν κάτωθι ζητουμένων λέξεων ἀποτελοῦν ἕνα τῶν τριάκοντα Τυράννων, τὸ δὲ πρῶτον τῆς πρώτης, τὸ δεύτερον τῆς δευτέρας, τὸ τρίτον τῆς τρίτης καὶ οὕτω καθεξῆς, ἑρπετόν:

1, Κένταυρος. 2, Πόλις τῆς Γαλλίας. 3, Κράτος τῆς Εὐρώπης. 4, Κρητὴς τοῦ Ἅιδου. 5, Ἀπέραντος θάλασσα. 6, Χώρα τῆς Ν. Ἀφρικῆς.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Γορδίου Δεσμοῦ

394. Φωνηεντόλιπον

δν - κνν - π - τν - λν

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Μικρομίγα

395. Γρῖφος

ρικ
ρικ ρικ
ρικ ρικ ρικ
ρικ ρικ ρικ
ρικ ρικ ρικ ρικ
ρικ ρικ ρικ

Ι Ι ἦρ / ναί ∴

Ἐστάλη ἀπὸ τὸ Ἀμάραντο Λουλουδι

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τῶν φύλλ. 29, 30, 31.

288. Ἐλβετία (L, V, τί, α.) — 289. Κιμωλία – τιμωρία.

290. Σ
Μ Ε Ν
Μ Α Ρ Ι Σ
Σ Ε Ρ Ι Φ Ο Σ
Ν Ι Φ Α Σ
Σ Ο Σ
Σ

291. Πλειάς - Πελίας. — 292. Τὸ ἀδράχτι. — 293. *Ἄρχε σαυτοῦ.* (Ἡ ἀνάγνωσις κυκλοειδῶς.)—294. ΦΑΣΙΑΝΟΣ (Ἀσιανός, σανός, Ἰανός, ναός, ὅσιος.) — 295. ΑΡΙΩΝ (Ἀήρ, ὥΡα, χεΙμών, ΣόλΩν, ρόδοΝ.)— 296. Ὁ διδάσκων ὃς διδάσκεται.— 297. *Οὐδὲν ἐν νῷ ὃ μὴ ἐν αἰσθήσει* (οὐδ' ἐν ἐν - νοῦ – μὴ ἐν ἐσθ εἰς ι.)

298. Δίων (δεῖ, ὤν.)— 299. Κύμη - κόμη. — 300. Ἀμὼς - σῶμα.

301.
Ι Κ Σ
Σ Α Ο
Π Λ Κ
Κ Α Λ Α Μ Α Ι
Τ Μ Ν
Σ Ο Ι
Α Σ Α

302. *Ἡ συνείδησις ἐλέγχει* (Ἡ ἀνάγνωσις κατὰ στήλας, ἐκ τῶν κάτω πρὸς τὰ ἄνω καὶ ἐκ δεξιῶν πρὸς τἀριστερά.)–303 - 305. 1, Λόγων ἀπορρήτων ἐκφοράν μὴ ποιοῦ. 2, Ζῶν μὲν ἐπαινοῦ, ἀπιθανὼν μακαρίζου. 3, Ἀρετῆς οἰκεῖον ἀδικίαν μισεῖν.— 306. Σῦκα (ἐΣΥ ΚΑϋμένε...) — 307. ΑΘΗΝΑ - ΣΥΡΟΣ - ΕΡΑΤΩ (Ἀ ΣΕδής, ΘΥΡα, Ἡ ΡΑκλῆς, ΝΟΤος, Ἀ ΣΩπός.) — 308. Ἐργάζεσθε καὶ μὴ ὀργίζεσθε.— 309. *Ὁ Περίανδρος ὑπῆρξεν εἷς τῶν ἑπτὰ σοφῶν* (Ο περὶ ἀνδρος ὑπ' ἦρξεν – εἷς τὸν ἑπτὰ – σοφόν.)

310 - 312. 1, Λάχανο (λᾶ, χάνω). 2, Χάρις (χά, ρίς.) 3, Ρώμη (Ρ, Μ.)—313. Σταῦρος - σταυρός.—314. Στέφανος-φανός.—315. Οἱ γεραροὶ ἦσαν μόνον τρεῖς.

317.
Ρ Υ Π Ο Σ Χ Η Λ Υ Δ Η Λ Ο Σ
Ε Ρ Α Λ Ι Α
Ο Υ Η Λ

Τὰ τελικὰ σχηματίζουν τὴν λέξιν *Σύλλας.*

316.
Λ
Π Υ Ρ
Λ Υ Δ Ι Α
Ρ Ι Σ
Λ

318. *Θνῆσκε ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος.* (Λαμβάνομεν ἓν γράμμα ἀπὸ τὴν ἀρχὴν καὶ ἓν ἀπὸ τὸ τέλος, καὶ οὕτω πάντοτε προχωροῦμεν μέχρι συμπληρώσεως.)— 319. ΤΙΓΟΣ (Τίγρις, ΑΙνος, βάΤραχος, ἀετΟς, Ἑρμῆ Σ.) — 320. Μεγάλων δ' ἀέθλων Μοῦσα μεμνᾶσθαι φιλεῖ. — 321. *Οἱ σοφοὶ τῆς Ἑλλάδος ἦσαν ἑπτά.* (εἰς ο φῖ - τ' εἰς Ἑλλάδος - εἰς αν ἑπτά.)

ΟΙ ΑΛΛΑΣΣΟΝΤΕΣ ΚΑΤΟΙΚΙΑΝ

Συνδρομηταί, παρακαλοῦνται, διὰ νὰ μὴ παραπίπτῃ τὸ φύλλον των, νὰ δηλώνουν ἀμέσως τὴν νέαν των διεύθυνσιν εἰς τὸ Γραφεῖόν μας, ἀποστέλλοντες καὶ 50 λεπτὰ διὰ τὴν ἐκτύπωσιν τῆς νέας ταινίας. Ἄλλως δὲν εὐθυνόμεθα διὰ τὴν ἀπώλειαν τοῦ φύλλου.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Δέχομαι ἀνταλλαγὴν Μικρῶν Μυστικῶν πανταχόθεν.— *Κόκκινος Βράχος.*

Ἀνταλλάσσω τσχυδρ. δελτάρια πανταχόθεν: Ἑλληνιστί, Γαλλιστὶ καὶ Ἀγλιστί.— Ἡ διεύθυνσίς μου: Mr Diomède Tsakiris, P.O.B. No 21. (Poste Cretoise), Candie (Créte). *(Γ', 134)*

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

Οἱ ΛΥΤΑΙ

ΤΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ ΤΟΥ 36 ΦΥΛΛΟΥ

[Ἴδε τὴν λύσιν εἰς τὴν σελίδα 313]

ΑΘΗΝΩΝ· *Ἰω. Π, Φύσσας, Μαρίκα Γ. Βλαδιμήρου, Στεφ. Δ. Πετρόχειλος, Ἀλίκος Γρ. Φορτούνας, Πέτης Α Κουρουκλης, Ν. Σ. Ἀποστολάκης.*
ΠΕΙΡΑΙΩΣ· *Γεώργ. Σ, Σκανδάλλης, Ἑλλὰς τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου.*

ΕΠΑΡΧΙΩΝ

ΑΓΡΙΝΙΟΥ· *Ἰουλία Δ. Παναγοπούλου.*
ΑΝΔΡΟΥ· *Πον. Δ. Χρηστόπουλος.*
ΚΟΡΙΝΘΟΥ· *Μιχ. Δ. Τρίκκας.*
ΛΑΡΙΣΣΗΣ· *Γεώργ. Κακαγιέννος.*
ΛΕΧΑΙΝΩΝ· *Ναυσικὰ ἡ Φιλάρχαιος.*
ΜΠΔΜΠΙΝΗΣ· *Ἀνδρ. Κατσαράκης.*
ΠΥΡΓΟΥ· *Ἑλενη Χ. Νικολετοπούλου*
ΣΥΡΟΥ· *Γ. Ν. Πεζδικάκης.*

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΛΕΛΕΑΓΑΤΣ· *Κ. Παπανικολάου.*
ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ· *Ν. Δ. Λαζαρίδης (35), Δ. Σ Σαλαμάγκας, Κωνστ. Μ Κιούρης.*
ΚΑΪΡΟΥ· *Μενελ, Η. Ρούλης.*
ΠΟΡΤ-ΣΑΪΔ· *Ἀλ. Χ. Παρασκευᾶς, Γεώργ. Ι. Διαμαντάκης, Ἰουλία Γ. Νίγρη, Βασίλισσα τῆς Κύπρου.*
ΠΥΡΓΟΥ *(Βουλγαρίας)*· *Μαριγὼ Διγενοῦς.*
ΧΙΛΗΣ· *Σ. Μαυρίδης (34).*

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Τῶν εὑρόντων ὀρθὴν τὴν λύσιν τὰ ὀνόματα ἐτέθησαν εἰς τὴν Κληρωτίδα καὶ ἐκληρώθη ἡ ἐν Ἀθήναις ΜΑΡΙΚΑ Γ. ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΥ *ὁδὸς Λιψοφμαν 4, ἡ ὁποία καὶ ἐνεγράφη διὰ μίαν τριμηνίαν.*

Πλειονάζουν λεπτὰ 30 διὰ τὸν προσεχῆ Διαγωνισμόν.

Οἱ ἀποστείλαντες ἄνευ δεκαλίπτου τὴν λύσιν δὲν ἀναφέρονται, οὔτε οἱ ἀποστείλαντες πενταλεπτον ἀντὶ δεκαλίπτου. (Γραμματόσημον ὀθωμανικὸν 10 παρας ἰσοδυναμεῖ μὲ 5 λεπτά· ὥστε διὰ 10 λεπτὰ χρειάζεται γραμματόσημον 20 παρας).

ΤΟΜΟΙ
ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΠΡΩΤΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ (1879 - 1893)

Τόμοι 14 *(οἱ ἐξῆς: **4, 5, 6, 7, 11, 5, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23)*** πρὸς φρ. 1 ἕκαστος, καὶ ταχυδρομικῶς φρ. 1,10.

Τόμοι 6 *οἱ ἐξῆς: **1, 8, 9, 12, 14, 24***, πρὸς φρ. 2,50 ἕκαστος.

(Οἱ Τόμοι τῆς Α' Περιόδου 2ος, 3ος, 10ος καὶ 13ος ἐξηντλήθησαν.)

ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1894 - 1909

Τόμοι 5: τῶν ἐτῶν 1894, 1895, 1896, 1897 καὶ 1898, ὧν ἕκαστος τιμᾶται:
Ἄδετος φρ. ***3*** ταχυδρομικῶς ***3,50.***
Χρυσοδ. φρ. ***6*** ταχυδρομικῶς ***6,50.***

Τόμοι 7: τῶν ἐτῶν 1899, 1900, 1901, 1902, 1903, 1904 καὶ 1905, ὧν ἕκαστος τιμᾶται:
Ἄδετος φρ. ***7*** Χρυσόδετος φρ. ***10.***

Τόμοι 4: τῶν ἐτῶν 1906, 1907, 1908 καὶ 1909, ὧν ἕκαστος τιμᾶται:
Ἄδετος φρ. ***8*** Χρυσόδετος φρ. ***10.***

Πωλεῖται διὰ τοῦ Πρακτορείου Λεπτὰ 10

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχὸν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐσωτερικοῦ:		*Ἐξωτερικοῦ:*	
Ετησία. . . .	δρ. 8,—	Ἐτησία	φρ.χρ. 10,—
Ἑξάμηνος. .	» 4,50	Ἑξάμηνος »	» 5,50
Τρίμηνος. . .	» 2,50	Τρίμηνος »	» 3,—

Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἑκάστου μηνός

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ. 1879

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

Ἐσωτερικοῦ λεπ. 20. Ἐξωτερικοῦ φρ.χρ. 0,20
Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου τιμῶνται ἕκαστον λεπ. 25 (φρ. 0,25).

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
Ὁδὸς Εὐριπίδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρβάκειον

Περίοδος Β'.—Τόμος 17ος ***Ἐν Ἀθήναις, 28 Αὐγούστου 1910*** ***Ἔτος 32ον.—Ἀριθ. 39***

ΤΙΑΡΚΟΣ ΚΑΙ ΖΙΝΕΤΤΑ

[ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ JULES CHANCEL]

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'. *(Συνέχεια)*

Περίληψις τῶν προηγουμένων: — *Ἡ Ζιγέττα, μὲ τὴν ὑποστήριξιν τῆς κυρίας Σὰν-Ζέν, ἤνοιξεν εἰς τὸ Παλαὶ-Ροαγιὰλ κατάστημα δαντελλῶν, τὸ ὁποῖον ἔχει τὴν καλλιτέραν πελατείαν. Ὁ Τιάρκος ἐξακολουθεῖ νὰ ὑπηρετῇ εἰς τ' ἀνάκτορα ὡς γιδαμαξᾶς καὶ ἰδιαίτερος σύντροφος τοῦ μικροῦ Βασιλέως τῆς Ρώμης. Δὲν ἔχει ὅμως ὅλην του τὴν ἐλευθερίαν καὶ ἡ νέα αὐτὴ ζωὴ στενοχωρεῖ πολὺ τὸν μικρὸν βοημόν. Ἄλλως τε καὶ τὸ γόητρον τοῦ Ναπολέοντος, κατὰ τοῦ ὁποίου εἶχε συνμαχήσῃ ὅλη σχεδὸν ἡ Εὐρώπη, ἤρχισε νὰ μειοῦται.*

Εἰς τὰ ἀνάκτορα τοῦ Κεραμεικοῦ ἐβασίλευεν ἡ μεγαλητέρα ἀταξία. Ἠσθάνεσο ὅτι κύριος δὲν ὑπῆρχε πλέον ἐκεῖ. Ἡ αὐτοκράτειρα δὲν ἀντιλαμβάνετο τὴν κατάστασιν. Ὁ Ἰωσὴφ - Ναπολέων, τὸν ὁποῖον ὁ ἀδελφός του εἶχεν ἐκλέξῃ ὡς ἀντικαταστάτην του, ἐφώναζεν εἰς μάτην. Ὁ Ταλλεϋράνδος συνεννοεῖτο μὲ τοὺς ὀπαδοὺς τοῦ Λουδοβίκου ΙΗ' καὶ μὲ τοὺς Συμμάχους.

Δὲν ἦτο ἀνάγκη νὰ εἶνε κανεὶς προφήτης, διὰ νὰ προείπῃ τὴν παραμυήν.

Ὀλίγον κατ' ὀλίγον, ὅλοι ἐκεῖνοι οἱ αὐλικοί, οἱ πιστοί, οἱ ἀφωσιωμένοι, τόσον πολυάριθμοι ἄλλοτε καὶ ὑποκύπτοντες εἰς τὸ ἐλάχιστον νεῦμα τοῦ κυρίου ἐγίνοντο ἄφαντοι...

Ὁ δὲ Τιάρκος, ἂν καὶ μὴ γνωρίζων ἐπακριβῶς τὰ γεγονότα τὰ ὁποῖα ἀνεστάτωναν τὴν Εὐρώπην, προησθάνετο ὅμως ὅτι δὲν θὰ ἐξηκολούθουν ἀκόμη πολὺ οἱ περίπατοι τοῦ μικροῦ βασιλέως τῆς Ρώμης μὲ τὴν ἁμαξαν τὴν συρομένην ἀπὸ λευκὰ πρόβατα...

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'.

Ο ΑΕΤΙΔΕΥΣ ΕΠΕΤΑΞΕ!

Τὴν 29 Μαρτίου 1814, ὁ Τιάρκος, εἰς τὸ Κεραμεικόν, κατερχόμενος ἀπὸ τὸ δωμάτιόν του, περὶ τὴν ὀγδόην πρωϊνήν, διὰ ναναλάβῃ τὴν ὑπηρεσίαν του πλησίον τοῦ Βασιλέως τῆς Ρώμης, κατεξεπλάγη παρατηρήσας τὴν ἀταξίαν ἐκείνην, ἡ ὁποία ἐμφαίνει τὰς ἐσπευσμένας ἀναχωρήσεις. Παντοῦ κιβώτια ἀνοικτά, βαλίζαι, ταξειδιωτικοὶ σάκκοι. Οἱ αὐλικοὶ ἐπηγαινοήρχοντο εἰς ὅλα τὰ δωμάτια καὶ συνωμίλουν χαμηλοφώνως μὲ ἀνησυχίαν. Ὁ Λοκαίν, ὁ ἀρχιθαλαμηπόλος, ἐπέβλεπε τὴν εἰς τὰ κιβώτια τοποθέτησιν τῶν ἰδιαιτέρων σκευῶν τοῦ Βασιλέως τῆς Ρώμης, ἡ δὲ κυρία Μαρσάν, μία τῶν θαλαμηπόλων, συνεσκευάζε διάφορα σπασμένα παιγνίδια, ἀπὸ τὰ ὁποῖα ὁ μικρὸς δὲν ἐννοοῦσε νὰποχωρισθῇ: τὸν Πολωνὸν ἐκεῖνον λογχοφόρον του, μονόχειρα πλέον, καὶ τὸ ἀγαπημένον του ξύλινον ἀλογάκι, τοῦ ὁποίου ἔλειπαν τὰ μάτια, ἡ σέλλα, ἕνα πόδι, ὁ χαλινὸς καὶ ἡ χαίτη.

Ἐν τῷ μεταξύ, διάφοροι ἀξιωματικοὶ διέσχιζαν τοὺς διαδρόμους βιαστικοί, ἡ κυρίαι τῆς τιμῆς σπεύδουσαι νὰποχαιρετίσουν τὴν Αὐτοκράτειραν, ἢ θαλαμηπόλοι μεταφέρουσαι φουστάνια καὶ ἐπανωφόρια. Ὁ Τιάρκος ἐνόησεν ἀπὸ τὴν ἀταξίαν ἐκείνην ὅτι ἐπρόκειτο περὶ σοβαροῦ γεγονότος καὶ ἠρώτησε τὸν ἀρχιθαλαμηπόλον:

— Τί συμβαίνει, Λοκαίν;

Ὁ αὐλικὸς διέκοψε πρὸς στιγμὴν τὴν ἐργασίαν του καὶ ἀπεκρίθη πρὸς τὸν Τιάρκον:

— Συμβαίνει ὅτι ὁ ἐχθρὸς πλησιάζει καὶ ὅτι ἀπεφασίσθη ἡ ἀναχώρησις τῆς Αὐτοκρατείρας καὶ τοῦ Βασιλέως τῆς Ρώμης διὰ τὸ Μπλουᾶ.

Ἡ ἀπάντησις αὐτὴ ἐπροξένησε μεγάλην ἐντύπωσιν εἰς τὸν νεαρὸν γιδαμαξᾶν. Καὶ ἐνῷ οἱ περισσότεροι τῶν αὐλικῶν ἐκείνων δὲν ἐσυλλογίζοντο παρὰ πῶς νὰ ἐγκαταλείψουν τὸ ταχύτερον τὴν τρεπομένην εἰς φυγὴν Αὐτοκράτειραν καὶ τὸ τέκνον της, ὁ Τιάρκος ᾐσθάνθη ἔξαφνα νὰ μεγαλόνῃ ἐντός του ἡ πρὸς τὸν Βασιλέα τῆς Ρώμης ἀφοσίωσις.

Δὲν ἐπρόκειτο τώρα νὰ διασκεδάζῃ, καθὼς ἔλεγεν εἰς τὴν Ζινέτταν, ἕνα παιδάκι τριῶν χρονῶν, ἐπρόκειτο νὰ τὸν ὑπερασπίζεται. Καὶ ὁ νεανίας ᾐσθάνθη νὰ βράζῃ εἰς τὴν ψυχήν του ὅλος ὁ πόθος τοῦ ἀγῶνος

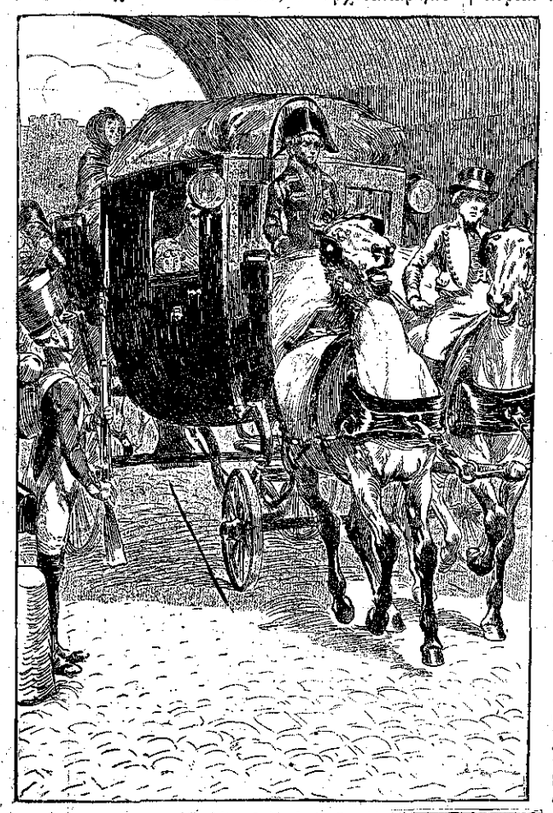

«Ὁ Ἀετιδεὺς ἐπέταξε...»

Τύποις «Αὐγῆς Ἀθηνῶν» ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΥ Πλατεῖα Ἀγ. Θεοδώρων. — 1981.

ὅλον τὸ ἀχρησιμοποίητον μένος του. Ἐπιτέλους, θὰ ἠμποροῦσε νὰ δείξῃ τὸ θάρρος του, τὴν ἀνδρείαν του! Ὁ ρόλος του δὲν θὰ περιωρίζετο πλέον εἰς τὸ νὰ ὁδηγῇ μίαν γιδάμαξαν ἀνὰ τὸ πάρκον· τώρα θὰ ἠμποροῦσε νὰ πολεμήσῃ κατὰ τῶν ἐχθρῶν ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἐπλησίαζαν, ὡς φαίνεται, ἀπειλοῦντες νὰρπάσουν τὸν υἱὸν τοῦ Αὐτοκράτορος.

Αὐτὰ ἐσκέπτετο, ὅταν ὁ κ. Καζινὺ εἰσῆλθεν εἰς τὴν αἴθουσαν ὅπου εὑρίσκετο.

«Συμβαίνει, ὅτι ὁ ἐχθρὸς πλησιάζει...»
(Σελ. 317, στ. γ'.)

Ὁ μικρὸς γιδαμαξᾶς ὥρμησε πρὸς αὐτὸν διὰ νὰ τὸν διαβεβαιώσῃ περὶ τῆς ἀφοσιώσεώς του, διὰ νὰ τῷ εἴπῃ ὅτι ἠμποροῦσε νὰ βασισθῇ εἰς αὐτόν, ἀλλ' ὁ σταυλάρχης τὸν προέλαβε:

— Τιάρκε, τῷ εἶπεν, ἡ ὑπηρεσία σου λήγει. Δὲν ἠξεύρω πότε πάλιν θὰ τὴν ἀναλάβῃς, διότι ὁ βασιλεὺς τῆς Ρώμης καὶ ἡ Αὐτῆς Μεγαλειότης ἡ Αὐτοκράτειρα, φεύγουν σήμερον ἀπὸ τὸ Παρίσι.

Ὁ μικρὸς βοημὸς δὲν ἐνόησεν ἀμέσως τί τοῦ ἔλεγεν ὁ κ. Καζινύ, ἀλλά, βλέπων αὐτὸν νὰ φεύγῃ βιαστικά, τὸν ἐσταμάτησε καὶ τὸν ἠρώτησε:

—Ὥστε δὲν θὰ μὲ πάρουν μαζί των;

—Ὄχι, καλέ μου Τιάρκε, ἀπεκρίθη ὁ σταυλάρχης· ὁ βασιλεὺς τῆς Ρώμης, πρὸς τὸ παρόν, δὲν χρειάζεται γιδαμαξᾶν.

—Ἴσως, ἀπεκρίθη μὲ θάρρος ὁ νεανίας· χρειάζεται ὅμως σωματοφύλακα καὶ ὑπερασπιστήν. Ὑπὸ τὴν ἰδιότητα αὐτὴν ζητῶ νὰ τὸν συνοδεύσω.

Ὁ κ. Καζινὺ ἐκύτταξε τὸν Τιάρκον μὲ θαυμασμόν.

— Μπράβο, παιδί μου! ἐψιθύρισε. Ἔπειτα μὲ πικρὸν μειδίαμα προσέθεσε:

—Ὦ, ἂν ἦταν ὅλοι σὰν ἐσέ... θὰ ὑπῆρχεν ἀκόμη ἐλπίς.

Καὶ σφίγγων θερμῶς τὴν χεῖρα τοῦ Τιάρκου, τῷ ἐξήγησεν ὅτι, παρὰ τὴν ἐπιθυμίαν του, τῷ ἦτο ἀδύνατον νὰ τὸν πάρῃ μαζί του. Θὰ ἐταξείδευαν πολὺ βιαστικά, μὲ δύο μόνον ἁμάξια, χωρὶς συνοδείαν, μὲ τὸ ἀπαραιτήτως ἀναγκαῖον προσωπικόν. Ὁ ἴδιος ὁ Ναπολέων εἶχε στείλῃ αὐτὰς τὰς διαταγάς.

Ἐννοήσας, ὅτι ἦτο ἀνώφελες νὰ ἐπιμείνῃ, ὁ μικρὸς βοημὸς ἀπεφάσισε νὰ ὑπάγῃ νὰποχαιρετήσῃ τὸν βασιλέα τῆς Ρώμης καὶ τὴν παιδαγωγὸν κυρίαν Μοντεσκιού. Κατῆλθε πρὸς τοῦτο εἰς τὰ διαμερίσματα τοῦ ἰσογείου, τὰ ὁποῖα εἶχον ἐπιπλωθῇ ἐσχάτως διὰ τὸν υἱὸν τοῦ Ναπολέοντος. Διέσχισε τὴν αἴθουσαν τῶν ἀκροάσεων καὶ τὸν θάλαμον τῶν γυναικῶν τῆς ὑπηρεσίας, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ εὐρύχωρον δωμάτιον, τὸ ἐνδεδυμένον μὲ πράσινον ὕφασμα, ὅπου εὑρίσκετο ὁ μικρὸς βασιλεὺς μετὰ τῆς παιδαγωγοῦ του.

Μόλις εἶδε τὸν φίλον του Τιάρκον, ὁ βασιλεὺς τῆς Ρώμης, ὁ ὁποῖος ἐστέκετο σιωπηλὸς καὶ δύσθυμος παρὰ τὸ παράθυρον, ἔτρεξε πρὸς αὐτὸν μὲ ὅλην τὴν ταχύτητα τῶν μικρῶν ποδῶν του.

— Τάκο! Τάκο! ἀνέκραξε· ἔλα γρήγορα! θέλω νὰ πᾶμε περίπατο μὲ ταρνάκια!

Ὁ νεαρὸς βοημός, ὁ ὁποῖος ὑπεκλίνετο πρὸ τῆς κυρίας Μοντεσκιού, ἀντήλλαξε μετ' αὐτῆς βλέμμα σημαῖνον, ὅτι τὸ δυστυχὲς παιδὶ θὰ ἔφευγε διὰ περίπατον πολὺ μακρυνότερον ἀπὸ αὐτὸν ποῦ ἐπεθύμει, καὶ χωρὶς «ἀρνάκια» αὐτὴν τὴν φοράν.

Ὁ μικρὸς βασιλεὺς ἐθύμωσε ποῦ δὲν τοῦ ἀπαντοῦσαν.

—Θέλω! ἐπανέλαβε κτυπῶν μὲ τὸ ποδαράκι του τὸ πάτωμα· ἐγὼ θέλω!

—Ὄχι, Μεγαλειότατε, ἀπεκρίθη ἡ παιδαγωγός· δὲν θὰ πᾶτε σήμερα μὲ τὴν ἅμαξαν τοῦ Τιάρκου.

Ὁ βασιλεὺς τῆς Ρώμης, ὁ ὁποῖος ἀπό τινων ἡμερῶν ἦτο πολὺ εὐερέθιστος, ὡς νὰ προησθάνετο τὴν δυστυχίαν τοῦ μέλλοντος, κατελήφθη ἀμέσως ὑπὸ λυσσώδους ὀργῆς, καὶ ἤρχισε νὰ κλαίῃ, νὰ ξεφωνίζῃ, νὰ κυλίεται εἰς τὸ πάτωμα, νὰ ὁρμᾷ κάθε τόσον κατὰ τοῦ Τιάρκου, τὸν ὁποῖον ἐθεώρει ἴσως ὑπαίτιον τῆς ἀρνήσεως, καὶ νὰ τὸν κτυπᾷ μὲ τὸν μικρόν του γρόνθον.

«Δὲ θέλω νὰ φύγω ἀπὸ τὸ σπίτι μου!..»
(Σελ. 319, στ. α'.)

Ἡ κυρία Μοντεσκιοὺ διέταξε τοὺς ὑπηρέτας:

— Κλεῖστε ἀμέσως ὅλα τὰ παραθυρόφυλλα!

Οἱ ὑπηρέται, οἱ ὁποῖοι ἀποτελείωναν βιασπικοὶ τὰς ἑτοιμασίας τοῦ ταξειδίου, ἐκύτταξαν τὴν παιδαγωγὸν μὲ ἀπορίαν.

— Κλεῖστέ τα! ἐπανέλαβεν ἡ παιδαγωγός.

Ὑπήκουσαν καὶ εἰς τὸ δωμάτιον ἔγινεν ἔξαφνα σκότος.

— Γιατί ἔτσι σκοτάδι; ἠρώτησεν ὁ μικρὸς βασιλεὺς σαστισμένος.

— Διὰ νὰ μὴ φαίνεται ὁ θυμός σας, Μεγαλειότατε, ἀπεκρίθη ἡ παιδαγωγός. Τί θὰ ἔλεγαν ὅλοι αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι, ποῦ θὰ τοὺς κυβερνήσετε ἴσως μίαν ἡμέραν, ἂν σᾶς ἔβλεπαν εἰς αὐτὴν τὴν κατάστασιν; Νομίζετε ὅτι θὰ θελήσουν νὰ σᾶς ὑπακούσουν, ἂν μάθουν ὅτι εἶσθε κακός;

Τὸ μάθημα αὐτὸ κατηύνασε τὸ παιδίον. Τὰ παράθυρα ἠνοίχθησαν πάλιν, αἱ προετοιμασίαι ἐξηκολούθησαν, καὶ ὁ βασιλεὺς τῆς Ρώμης ἐπλησίασε τὸν Τιάρκον ἐρωτῶν αὐτὸν μὲ καλωσύνην:

—Ἐπόνεσες πολὺ ποῦ σὲ κτύπησα, Τάκο;

Ἀλλὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἠκούσθη ὑπὸ τὰ παράθυρα ὁ κρότος τῶν ταξειδιωτικῶν ἁμαξῶν καὶ ἕνας ἀξιωματικὸς εἰσῆλθεν εἰς τὸ δωμάτιον.

— Κυρία, εἶπε χαιρετῶν τὴν παιδαγωγόν· εἶνε ὥρα· ἡ Αὐτῆς Μεγαλειότης κατεβαίνει.

— Πολὺ καλά, ἀπεκρίθη ἡ κυρία Μοντεσκιού, ὁ βασιλεὺς τῆς Ρώμης θὰ ἔλθῃ ἀμέσως.

Ἔλαβε τότε τὸν μικρὸν ἀπὸ τὸ χέρι καὶ ἠθέλησε νὰ τὸν ὁδηγήσῃ ἔξω. Ἀλλ' αὐτὸς ἀνθίστατο. Δὲν ἐτολμοῦσε νὰ παραθυμώσῃ αὐτὴν τὴν φοράν, ἔκλαιεν ὅμως καὶ ἱκέτευεν εὐγενῶς:

— Μαμμά-Κιού!... Τάκο!... ἂς μὴ φύγωμε!.. ἂς μείνωμε ἐδῶ... θὰ εἶμαι φρόνιμος... πολὺ φρόνιμος!

Ἡ παιδαγωγὸς ἐπέμεινε μὲ γλυκύτητα:

— Μεγαλειότατε! πρέπει νὰ ὑπακούσωμε τὸν πατέρα σας, τὸν Αὐτοκράτορα... Πρέπει νὰ φύγωμε!

Ἡ θύρα ἤνοιξε, σπρωχθεῖσα ὑπὸ τοῦ κ. Καζινύ, καὶ ἡ Αὐτοκράτειρα Μαρία-Λουΐζα, μὲ ταξειδιωτικὴν ἐνδυμασίαν, εἰσῆλθε.

— Τί συμβαίνει; ἠρώτησε, βλέπουσα τὸν υἱόν της νὰ κλαίῃ.

— Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης δὲν θέλει νὰ φύγῃ! ἀπεκρίθη ἡ κυρία Μοντεσκιοὺ ὑποκλινομένη.

Ἡ Αὐτοκράτειρα, χωρὶς νὰποκριθῇ πρὸς τὴν κυρίαν Μοντεσκιού, τὴν ὁποίαν δὲν ἀγαποῦσεν, ἐστράφη πρὸς τὸν σταυλάρχην καὶ τῷ εἶπε:

— Κύριε Καζινύ, πάρετε, σᾶς παρακαλῶ, τὸν βασιλέα.

Ὁ σταυλάρχης ἔσκυψε καὶ μὲ προσοχὴν ἐσήκωσε τὸν βασιλόπαιδα εἰς τὰς ἀγκάλας του. Ἀλλ' ἐκεῖνος ἐπρόφθασε νὰρπάξῃ τὰ παραπετάσματα τοῦ παραθύρου, πλησίον τοῦ ὁποίου εὑρίσκετο, καὶ κρατούμενος ἀπὸ αὐτὰ μὲ ὅλην του τὴν δύναμιν, ἐφώναζε:

—Δὲ θέλω νὰφύσω τὸ σπίτι μου!.. δὲ θέλω νὰ φύγω!... Τάκο, βοήθησέ με!.. Ἀφοῦ ὁ πατέρας μου δὲν εἶνε ἐδῶ, ἐγὼ εἶμαι ὁ κύριος καὶ κάνω ὅ,τι θέλω!

Ἡ κυρία Μοντεσκιού, συγκεκινημένη, ἐστράφη διὰ νὰ σκουπίσῃ τὰ δάκρυά της. Ἀλλ' ἡ Αὐτοκράτειρα, μὲ κάποιον θυμὸν εἰς τὴν φωνήν, ἐπανέλαβεν:

—Ἐμπρός! φεύγομε!

(Ἕπεται συνέχεια)

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΤΟ ΦΡΑΪΝΟΝ

Ἀγαπητοί μου,

ΦΟΥ σᾶς ἔγραψα προχθὲς διὰ τὸ νέον τράμ τῆς γειτονιᾶς μας, θὰ σᾶς διηγηθῶ σήμερον, ὡς συνέχειαν, τὸ κατόρθωμα ἑνὸς ἄλλου τράμ, ὀλίγον παλαιοτέρου, μιᾶς ἄλλης γειτονιᾶς... Θὰ ἦτο κάτι φοβερόν, ἂν εἶχε τὰ θύματα ποῦ ἠμποροῦσε νὰ ἔχῃ. Τώρα ὅμως, ἀφοῦ ἐξ αἰτίας του δὲν ἔπαθεν ἄνθρωπος, εὐτυχῶς, εἶνε μόνον ἀστεῖον καὶ... διδακτικόν.

Ἦτο πρωΐ. Τὸ τράμ τῆς Κολοκυνθοῦς ἔφθασεν αἰσίως εἰς τὴν Ἀκαδημίαν καὶ ἐσταμάτησεν. Ἐκεῖ οἱ ἐπιβάται του ἔπρεπε νὰ περάσουν εἰς ἄλλο τράμ καὶ νὰ ἐξακολουθήσουν τὸ ταξεῖδι των ὡς τὴν Ὁμόνοιαν. Κατῆλθον λοιπὸν αὐτοί, ὁ εἰσπράκτωρ, ὁ ὁδηγός, ὅλοι... Τὸ πρῶτον τράμ ἔμεινεν ἔρημον. Ἀλλ' ὡς νὰ ἐπερίμενεν αὐτὴν τὴν εὐκαιρίαν, ἀφανίασεν ἀμέσως, ἐχειραφετήθη, ἐξεκίνησε καὶ ἤρχισε νὰ τρέχῃ μόνον του ἐπὶ τῆς γραμμῆς. Ὥρμησαν νὰ τὸ σταματήσουν, ἀλλ' ἦτο ἀργά. Εἶχε πάρει πλέον τὸν κατήφορον καὶ ἡ ταχύτης του ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν ηὔξανε καταπληκτικῶς. Καὶ ἠναγκάσθησαν νὰ τὸ ἀφίσουν... νὰ κάμῃ τὸ κέφι του.

Τὸ ἔκαμε μέχρι τέλους. Μὲ ἰλιγγιώδη ταχύτητα διέσχισε τὴν ὁδὸν Πανεπιστημίου, ἐξετροχιάσθη καὶ ὡς βόμβα ἔπεσεν εἰς τὴν Πλατεῖαν τῆς Ὁμονοίας. Ἐκεῖ, ἀφοῦ ἔκοψε τὸ δυστυχισμένο ἄλογον ἑνὸς ἁμαξιοῦ, ἀνέβη εἰς τὸ πεζοδρόμιον τῆς Πλατείας καὶ ἐκτύπησεν εἰς τὰ κάγγελα τῶν ἀποχωρητηρίων. Ἀπὸ ἐκεῖ ὀπισθοδρόμησε μὲ ὁρμήν, κατέρριψεν ἕνα ὑπερύψηλον στύλον τοῦ ἠλεκτρικοῦ φωτὸς καὶ ἐσταμάτησεν.

Ὅλ' αὐτὰ ἔγειναν ἐντὸς δευτερολέπτων. Τόση μεγάλη ἦτο ἡ ταχύτης, τὴν ὁποίαν ἀνέπτυξε τὸ κινητὸν ἐκεῖνο τὸ κατακρημνιζόμενον ἐπὶ τῆς κατωφεροῦς γραμμῆς, ὥστε, ὅταν κατόπιν ἐξετροχιάσθη καὶ ἔτρεχεν ἐπάνω εἰς τὸν δρόμον, οἱ τροχοί του δὲν ἄφηναν ἴχνη ἐπὶ τῆς ἀσφάλτου! Δὲν ἔτρεχε πλέον· ἐπετοῦσε. Θὰ ἔλεγες ὅτι ἦτο ὁ «Τρόμος» τὸν ὁποῖον μᾶς περιέγραψεν ὁ Ἰούλιος Βὲρν εἰς τὸν «Κοσμοκράτορα». Καὶ ἦτο πραγματικῶς ὁ τρόμος καὶ ἡ κατάπληξις τῶν διαβατῶν, οἱ ὁποῖοι ἔτρεχαν ὡς τρελλοὶ νὰ σωθοῦν ἀπὸ τὸ στοιχειωμένον ἐκεῖνο τράμ, ποῦ κατρακυλοῦσε μόνον του, ἔξω ἀπὸ τὰς γραμμάς του, χωρὶς ὁδηγόν, χωρὶς ρεῦμα. Διότι εἶνε περιττὸν νὰ σᾶς εἴπω, ὅτι τὸ ἀφηνιάσαν βαγόνι δὲν ἐκινεῖτο τώρα διὰ τοῦ ἠλεκτρισμοῦ. Ἡ μηχανή του δὲν ἐδούλευεν, ἡ κεραία του δὲν ἤγγιζε τὰ σύρματα. Μετεκινεῖτο ἁπλῶς ἐπὶ «κεκλιμένου ἐπιπέδου», καθὼς τὸ λέγει ἡ φυσική, καὶ δι' αὐτὸ ἀκριβῶς ἀπέκτησε τὴν ἰλιγγιώδη ἐκείνην ταχύτητα, ποῦ διὰ νὰναπτυχθῇ εἰς εὐθὺν ἢ ἀνηφορικὸν δρόμον θὰ ἐχρειάζετο ἡ τελειοτέρα μηχανή, ἡ—μηχανὴ τοῦ «Τρόμου»...

Τὸ εὐτύχημα εἶνε, ὅτι τὴν ὥραν ἐκείνην, οὔτε οἱ διαβάται ἦσαν πολλοί, οὔτε ἁμάξια ἐστάθμευον εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο τῆς Πλατείας, ὅπου ἔπεσεν ἡ βόμβα. Ἄλλως πολλὰ θύματα θὰ ἐθρηνοῦμεν. Τώρα ἕνας ἁμαξᾶς μόνον θρηνεῖ τὸ ἄλογόν του, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς θὰ παρηγορηθῇ, διότι ἡ Ἑταιρεία θὰ τὸν ἀποζημιώσῃ. Θὰ διορθώσῃ ἐπίσης τὸ πεζοδρόμιον ποῦ ἐχάλασε καὶ τὸν στύλον ποῦ ἐκρημνίσθη. Θὰ τιμωρήσῃ δὲ καὶ τὸν ὁδηγόν, ὁ ὁποῖος δὲν ἔσφιξε καλὰ τὸ φραῖνον καὶ ἄφισε τὸ ἀτελῶς σταματισμένον τράμ νὰ πάρῃ δρόμον μονάχον του. Ὁπωσδήποτε, τέσσαρας-πέντε χιλιάδας δραχμὰς θὰ στοιχίσῃ εἰς τὴν Ἑταιρείαν τὸ κέφι τοῦ τράμ, μαζὶ μὲ τὴν μικρὰν ἐπισκευὴν ποῦ χρειάζεται τώρα καὶ τὸ ἴδιον (διότι αὐτὸ δὲν ἔπαθε μεγάλα πράγματα.)

Ἀλλ' ἂν δὲν ἐβοηθοῦσεν ἡ καλὴ τύχη, πόσας ἀποζημιώσεις θὰ εἶχαν νὰ πληρώσουν οἱ ὑπεύθυνοι, πόσαι ζημίαι, πόσα ἀνεπανόρθωτα ἴσως δυστυχήματα θὰ ἐγίνοντο! Ὁ ἄνθρωπος, βλέπετε, δαμάζει, ἡμερώνει τὰς φυσικὰς δυνάμεις καὶ τὰς χαλιναγωγεῖ. Τότε τὸν ὑπηρετοῦν καὶ τῷ χρησιμεύουν. Ἡ παραμικρὰ ὅμως ἀπροσεξία του ἀρκεῖ διὰ νὰ τοῦ τὰς κάμῃ καταστρεπτικάς. Ὁ ἠλεκτρισμός, ὁ ὁποῖος μᾶς φέγγει τὴν νύκτα ἢ κινεῖ τὰς ἁμάξας μας, εἰμπορεῖ νὰ γίνῃ κεραυνός. Καὶ τὸ γοργὸν τράμ, ποῦ μᾶς μεταφέρει πειθήνιον ὅπου θέλομεν, εἰμπορεῖ νὰ γίνῃ βόμβα.

Προσέχετε νὰ σφίγγετε καλὰ τὸ φραῖνον!.. Εἰς ὅλα τὰ πράγματα χρειάζεται. Ὅλαι αἱ δυνάμεις θέλουν χαλινόν· ἀκόμη καὶ τὰ προτερήματα. Διαφορετικὰ φέρουν καταστροφάς.

Σᾶς ἀσπάζομαι ΦΑΪΔΩΝ

ΜΥΘΟΙ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΑΙΣΩΠΟΝ

ΝΥΧΤΕΡΙΔΑ ΚΑΙ ΓΑΤΕΣ

Σὲ γάτας τάγριο ἔπεσε μιὰ νυχτερίδα νύχτα μά, ἡ πρόθυμή της τύχη,
Ποῦ ἐπρόφτασε καὶ μάζεψε τὰ δυὸ χερόφτερά της
καὶ λέει, σὰ διπλωμάτης·
—Ἄσε με, γάτα μου, ἄσε με· λυπήσου με, νὰ ζήσω
Μὴ θέλεις μὲς' στὰ νύχια σου πικρὰ νὰ ξεψυχήσω;
—«Δὲν εἰμπορῶ, *Πουλάκι μου*, τῆς κρυφολέει στὸ αὐτί,
τί ἡ τέχνη μου εἶνε αὐτή.
Κ' ἔπειτα, μάθε, *τὰ πουλιὰ* συνήθισα νὰ τρώγω...»
—Μὰ τότες... ἔχεις λόγο
Νὰ μὴ μὲ φᾷς, γατοῦλά μου· γιὰ κύττα με λιγάκι...
Ἐγὼ εἶμαι... ποντικάκι!
Παρατηράει τὴν ὄψη της καὶ λέει στὴ νυχτερίδα:
«Μὲ συγχωρεῖς, *ποντίκι μου*, δὲν πρόσεξα, δὲ σ' εἶδα»

Πολλὴ ὥρα δὲν ἐπέρασε καὶ τὴν τσακώνει πάλι
Μὲ τὸ φρικτό της νύχι
Μιὰ γάτα συνθλερόνυχη, καὶ πιὸ ἄγρια, πιὸ μεγάλη,
Μά, νὰ ἡ χρυσὴ της τύχη,
Που ἐπρόφτασε καὶ πρόβαλε τὰ δυὸ χερόφτερά της
Καὶ λέει, σὰ διπλωμάτης·
—Ἄσε με, γάτα μου, ἄσε με· λυπήσου με νὰ ζήσω
Καὶ μὴν ποθεῖς στὸ νύχι σου σκληρὰ νὰ ξεψυχήσω!
—«Δὲν εἰμπορῶ, ποντίκι μου», τῆς κρυφολέει στὸ αὐτί:
«Τί ἡ τέχνη μου εἶνε αὐτή...
Κ' ἔπειτα, μάθε, *ποντικοὺς* συνήθισα νὰ τρώγω!...»
—Μά, τότες, ἔχεις λόγο...
Νὰ μὴ μὲ φᾷς, γατοῦλά μου· γιὰ κύττα με λιγάκι...
Πουλάκι εἶμαι, πουλάκι!...
Παρατηράει... δυὸ φτερὰ καὶ λέει στὴ νυχτερίδα·
«Μὲ συγχωρεῖς, πουλάκι μου, δὲν πρόσεξα, δὲ σ' εἶδα;»

ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΕΡΓΙΑΛΙΤΗΣ

ΤΟ ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΕΙΟΝ

Ἓν ἱερὸν προσκύνημα. — Μία λαμπρὰ ἔκδρομὴ παιδική.

Καλή μου Διάπλασις,

Πιστεύω ὅτι πάντες οἱ καλοί σου φίλοι, ἀφοῦ ἔμαθον εἰς τὸ σχολεῖον διὰ τὰ

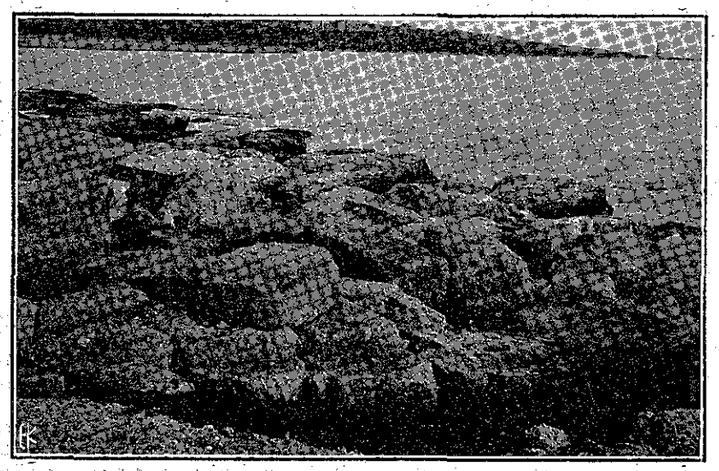

Τὸ Θεμιστόκλειον.— Νοτιοδυτικὴ ὄψις τῆς κρηπῖδος.

δοξασμένα νερὰ τῆς Σαλαμῖνος, καὶ διὰ τὸν μέγαν ναύαρχον τῶν παλαιῶν χρόνων, ἱδρυτὴν τῆς ναυτικῆς δόξης τῶν Ἀθηναίων, θὰ θελήσωσι νὰ μάθωσι καὶ ἂν σώζεται τι σχετικὸν πρὸς τὸ μέγα αὐτὸ ὄνομα, πρὸς τὸ ὄνομα τοῦ Θεμιστοκλέους. Πολὺ προθύμως, πρὸς χάριν αὐτῶν, σοῦ στέλλω ὀλίγας σημειώσεις μόνον, διὰ κάτι τι μέγα τὸ ὁποῖον σώζεται καὶ εἰς τὸ ὁποῖον ἡ νέα γενεὰ μόνη ἔπρεπε νὰ τελέσῃ προσκύνημα ἀληθές.

Δυνάμεθα νὰ καυχώμεθα, ὅτι ἔχομεν τὸ μέρος, ὅπου ἐνεταφιάσθησαν τὰ ὀστᾶ τοῦ Θεμιστοκλέους. Τοῦτο εἶνε μέγα τι. Ναί, ἀπὸ μακροῦ ἐδεικνύοντο τάφοι τινὲς εἰς τὴν ἀριστερὰ διὰ τὸν ἐξερχόμενον ἀπὸ τὸν λιμένα τοῦ Πειραιῶς θέσιν, τὴν λεγομένην Ξυδοφάναρο· οὐδεὶς ὅμως τῶν ἀναφερόντων ἐτόλμα νὰ βεβαιώσῃ τοῦτο, πάντες δὲ μετὰ μεγάλου δισταγμοῦ καὶ ἀμφιβολιῶν ἐξεφράζοντο. Μετὰ μακρὰν μελέτην καὶ ἐρεύνας πολλάς, δύναμαι νὰ εἴπω ὅτι ἔσχον τὴν εὐτυχίαν νὰ κλίνω τὸ γόνυ πρῶτος πρὸ μνημείου τόσον μεγάλης σημασίας.

Δὲν εἶνε δυνατὸν ὁ τάφος τοῦ ἀνδρὸς νὰ ἦτο εἰς τὴν θέσιν, εἰς τὴν ὁποίαν ἐτίθετο ἕως τώρα.

Πάντα τὰ μέρη τῶν συγγραφέων, εἰς τοὺς ὁποίους ἀναφέρεται τὸ πρᾶγμα, ἀποκρούουσι τοῦτο· καὶ τοῦτο μὲ ἠνάγκασε νὰ ζητήσω ἀλλαχοῦ τὸ μνημεῖον. Καὶ τὸ εὗρον. Τὸ ἀπέδειξα εἰς ἰδιαίτερον βιβλιάριον μὲ τὴν ἐπιγραφὴν «τὸ Θεμιστόκλειον», εἰς τὸ ὁποῖον δύναται τις νὰ ἴδῃ πάντα τὰ ἐπιχειρήματα διὰ τῶν ὁποίων σαφέστατα ἀποδεικνύεται ὅτι ὁ τάφος τοῦ Θεμιστοκλέους, ἢ μᾶλλον τὸ μέρος ἔνθα ἐτέθησαν τὰ ὀστᾶ αὐτοῦ, μετακομισθέντα ἐκ Μαγνησίας τῆς Μ. Ἀσίας, ἔνθα ἀπέθανεν ὁ Θεμιστοκλῆς, εἶνε ἀκριβῶς εἰς τὸ ἀντίθετον μέρος εἰς τὴν θέσιν Κάβος Κράκαρη, δεξιὰ διὰ τὸν ἐξερχόμενον ἐκ τοῦ λιμένος τοῦ Πειραιῶς.

Ἐκεῖ ὑπάρχει ὡραία θέσις ἐγγύτατα

Τὸ κέντρον τοῦ μνημείου μετὰ τῆς κοιλότητος ἔνθα ἀπετέθησαν τὰ ὀστᾶ τοῦ Θεμιστοκλέους.

τῆς θαλάσσης, μὴ προσβαλλομένη ὑπ' αὐτῆς, ἐπὶ τῆς ὁποίας κρηπίς, βάσις μεγάλη, βάσις εὐμεγέθης καὶ τὸ περὶ αὐτὴν βωμοειδές, ἐπιστρωμένη διὰ λίθων μεγάλων. Τοὺς λίθους τούτους τοὺς ἐν τῷ μέσῳ τοῦ μνημείου εἶχον ἀνασηκώσῃ οἱ τυμβωρύχοι καὶ ἐφάνη ἡ κοιλότης, ἐντὸς τῆς ὁποίας βεβαίως ἐν θήκῃ τινὶ ὑπῆρχον τὰ ὀστᾶ τοῦ μεγάλου ναυάρχου. Ἐκεῖ ἀνευρέθησαν καὶ θραύσματα ἀγγείων καὶ κόνις καὶ συντρίμματα μικρὰ ὀστῶν καὶ κάλπης μαρμαρίνης νεκρικῆς τεμάχιον.

Θέσις λαμπροτέρα διὰ τοιοῦτον μνημεῖον δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ὑπάρξῃ ἐκεῖ πρὸ τοῦ λιμένος τοῦ Πειραιῶς, θέσις, εἰς ἣν προσαρμόζονται πάντα τὰ χωρία τῶν συγγραφέων, εὑρέθη δὲ καὶ τάφος πρὸς ἐναπόθεσιν ὀστῶν καὶ ὄχι πρὸς ἐνταφιασμὸν σώματος ὁλοκλήρου. Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ περιδόξου στενοῦ, φαινομένη πανταχόθεν, ἔχουσα ἀκριβῶς ἀντικρὺ ἐπὶ τῆς Σαλαμῖνος τὴν Τροπαίαν ἄκραν (Βαθεῖὰ Ποῦντα) μὲ τὰς Σειληνίας (Σελήνια), ἔνθα ἄλλο σημαντικὸν μνημεῖον, τὸ Τρόπαιον τοῦ Θεμιστοκλέους, ὡς ἀπέδειξεν ὁ σοφός μου μαθητὴς Ἰω. Ν. Σβορῶνος, ἐν τῷ μέσῳ δὲ τὴν Ψυττάλειαν, ἐφ' ἧς τὸ τρόπαιον τοῦ Ἀριστείδου. Πόσον ἔνδοξος καὶ πόσον ὡραία καὶ πόσον μεγαλοπρεπὴς εἰκών! Ὅταν βλέπῃ τις πρὸς τὴν θέσιν ἐκείνην χωρὶς νὰ τὸ θέλῃ τοῦ ἔρχονται εἰς τὸ στόμα αἱ λέξεις, τὰς ὁποίας ἔγραψε κάποιος παλαιὸς ποιητὴς διὰ τὸν τάφον τοῦ Θεμιστοκλέους:

«Ὁ σὸς δὲ τύμβος ἐν καλῷ κεχωσμένος,
«Τοῖς ἐμπόροις πρόσορησις ἔσται παν-
[ταχοῦ»
«Τοὺς τ' ἐκπλέοντας εἰσπλέοντάς τ'
[ὄψεται»
«Χὠπόταν ἅμιλλα τῶν νεῶν θεάσεται».

Πόσον ὡραῖον θὰ ἦτο ἐὰν διωργανοῦτο ἐν παιδικόν, ἐν ἀφελὲς προσκύνημα ἀπὸ τοὺς καλούς σου φίλους, ἀγαπητή μου παλαιὰ σύντροφος ἀπὸ τὰ πρῶτα σου βήματα ὅπως τώρα ἀκόμη! Προτείνω αὐτὴν τὴν ἰδέαν καὶ ἂς τὴν ἀναλάβωσιν, ἂς τὴν ἐκτελέσωσιν οἱ τόσον ἔνθερμοι ὁπαδοί σου, συνεννοούμενοι μετὰ τῶν φιλ-

τάτων μοι ἐκ Πειραιῶς, τελουμένης οὕτω μιᾶς ἐπιμνημοσύνου τελετῆς περὶ τὸ μέγα ἐκεῖνο ὄνομα, ἀκριβῶς ἐκεῖ παρὰ τὴν ἱερὰν Σαλαμῖνα ἐπὶ τῆς Πειραϊκῆς ἀκτῆς. Εἶμαι προθυμότατος νὰ τοὺς ὁδηγήσω, νὰ συγκινηθῶ ἅπαξ ἔτι μὲ τὴν νέαν γενεὰν ἐν χορῷ περὶ τὸν σεμνὸν ἐκεῖνον χῶρον, ἀνυψουμένην εἰς τοὺς εὐκλεεῖς χρόνους τῆς ἐνδόξου πατρίδος. Εἶμαι ἕτοιμος ὡς ἀπαρχὴν τῶν ἐξ Ἀθηνῶν ἐκδρομῶν μας νὰ τάξω ταύτην, ἔχων τὴν πεποίθησιν, ὅτι προσφέρω ἔστω καὶ μικρόν τι εἰς τόσον μέγα μάθημα, οἷον ἡ ἐπίσκεψις τοῦ Θεμιστοκλείου καὶ τοῦ ἐκεῖθεν συνόπτου στενοῦ τῆς Σαλαμῖνος.

Γενικὴ ὄψις τοῦ στενοῦ τῆς Σαλαμῖνος μετὰ τοῦ Θεμιστοκλείου τῆς Τροπαίας ἄκρας καὶ τῆς Ψυτταλείας.

* * *

Μὲ τὴν προσδοκίαν ξεσπαθώματος ἀληθοῦς ὑπὲρ τοιαύτης ἰδέας, ἕτοιμος νὰ ταχθῶ παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς καλῆς τῶν φίλων σου χορείας, ὦ φιλτάτη Διάπλασις, δι' ἓν τοιοῦτον ἱερὸν προσκύνημα, παρακαλῶν δὲ νὰ πρωτοστατήσῃς μετ' αὐτῶν, διατελῶ

Πρόθυμος

ΙΑΚ. Χ. ΔΡΑΓΑΤΣΗΣ

διευθυντὴς τοῦ Δραγατσείου ἐκπαιδευτικοῦ ἱδρύματος

ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

Ὁ Κρασοπατέρας

Ὁ Κρασοπατέρας αὐτὸς εὑρίσκεται εἰς τὴν συλλογὴν ἑνὸς Γάλλου φυτολόγου, εἰς τὸ Λυόν. Διότι δὲν εἶνε παρ' ἀπλοῦστατα μία ρίζα! Καὶ ἄλλοτε ἐδημοσιεύσαμεν ρίζας μὲ παράδοξα ἀνθρώπινα σχήματα. Ἀλλ' ὁμολογουμένως ἡ σημερινὴ εἶνε ἡ ὡραιοτέρα ὅλων. Θὰ ἔλεγε κανεὶς ὅτι τὸν μεθυσμένον αὐτόν, ποῦ παραπαίει μὲ τὴν μποτίλλιαν στὸ χέρι, τὸν ἔκαμεν ὁ ἱκανώτερος ξυλογλύπτης!

Ὁ θρόνος τοῦ Κίγκξτων

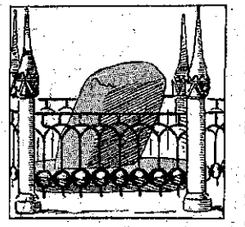

Εἰς τὴν πλατεῖαν τῆς μικρᾶς ἀγγλικῆς πόλεως Kingston - on Flames, εὑρίσκεται μία πέτρα ἡ ὁποία ἐπὶ πολλοὺς αἰῶνας ἐχρησιμοποιεῖτο ὡς θρόνος κατὰ τὴν στέψιν τῶν βασιλέων τῆς Ἀγγλίας!

Ἡ συνήθεια αὐτὴ ἐγκατελείφθη μετὰ τὴν ἀνάρρησιν τῆς δανικῆς δυναστείας, σήμερον δὲ ὁ παράδοξος θρόνος, περιφραχθεὶς ὑπὸ κομψοῦ κιγκλιδώματος, ἐπιδεικνύεται ὡς ἱστορικὸν μνημεῖον καὶ προσελκύει τοὺς φιλοπεριέργους.

Τρίκερως καμηλοπάρδαλις

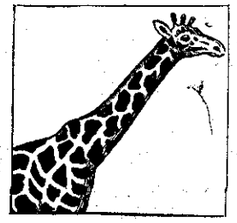

Πρὸ ὀλίγων μηνῶν, διασχίζων ἔρημον τῆς ἀνατολικῆς Ἀφρικῆς, ἕνας ἐξερευνητὴς ἐφόνευσε καμηλοπάρδαλιν, ἡ ὁποία εἶχε τρία κέρατα, καὶ τῆς ὁποίας τὸ σῶμα ἔφερε μαύρας καὶ λευκὰς κηλῖδας, ἀντὶ τῶν συνήθων ὑποκιτρίνων. Ὁ ἐξερευνητὴς αὐτὸς συνήντησεν ἀγέλην ἐκ δέκα ἢ δώδεκα καμηλοπαρδάλεων τοιούτου εἴδους, ἀγνώστου εἰς τοὺς ζωολόγους.

Παίγνιον

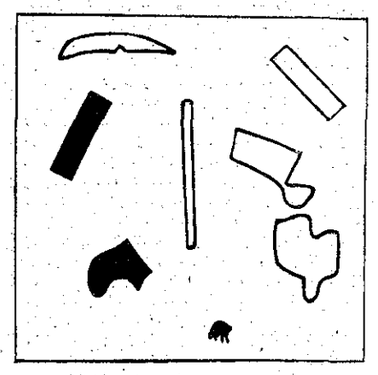

Νὰ συναρμολογηθοῦν τὰ ὀκτὼ αὐτὰ κομμάτια ὥστε νὰ ἀποτελεσθῇ γελοιογραφία κομψευομένου κυρίου, ἐν κατατομῇ (**profil**) καὶ μὲ καπέλλον. Παρόμοιον ἐδημοσιεύθη καὶ εἰς τὸ 16ον φύλλον.

Δήλωσις: Κάθε συνδρομητής, ἀγοραστὴς ἢ ἀναγνώστης τῆς Διαπλάσεως, ἀπὸ τὰς Ἀθήνας, τὰς Ἐπαρχίας καὶ τὸ Ἐξωτερικόν, εἰμπορεῖ νὰ στείλῃ τὴν λύσιν τοῦ ἄνω Παιγνίου εἰς τὸ γραφεῖόν μας (38, ὁδὸς Εὐριπίδου), συνοδεύων τὴν ἀποστολήν του ***μὲ μίαν δεκάραν ἢ μὲ ἕνα δεκάλεπτον γραμματόσημον.*** Τὰ ὀνόματα ὅλων τῶν λυτῶν θὰ δημοσιευθοῦν. Ἀναλόγως δὲ τοῦ ποσοῦ τὸ ὁποῖον θὰ ἀποτελεσθῇ ἀπὸ τὰ δεκάλεπτα, θὰ ἐγγράψωμεν καὶ πάλιν ***διὰ κλήρου*** μερικοὺς λύτας ὡς συνδρομητὰς τῆς Διαπλάσεως ***δωρεάν,*** τὸν πρῶτον κληρωθησόμενον δι' ἓν ἔτος, τοὺς δὲ λοιποὺς δι' ἑξαμηνίαν ἢ τριμηνίαν. (Ἐὰν κληρωθῇ συνδρομητής, ἡ συνδρομή του θὰ παραταθῇ).

Λύσις τοῦ Προβλήματος τοῦ 37ου φυλλαδίου

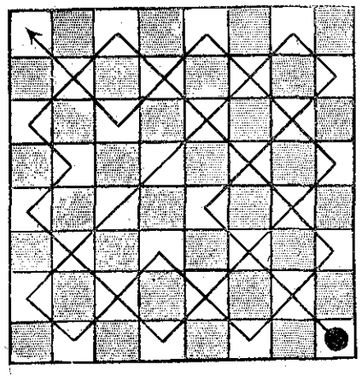

Ἡ εἰκὼν δεικνύει πῶς θὰ κινηθῇ τὸ πιόνι διὰ νὰ φθάσῃ εἰς τὸ ἐπάνω λευκὸν τετραγωνίδιον κατὰ τοὺς τεθέντας ὅρους.

[Ἐπειδὴ ὀλίγιστοι ἔστειλαν τὴν λύσιν τοῦ ἀνωτέρω Προβλήματος, ὁ Διαγωνισμὸς αὐτῆς τῆς ἑβδομάδος (φυλ. 37) θὰ συγχωνευθῇ μὲ τὸν τῆς προσεχοῦς (φυλ. 38.)]

Ἴδε τὸν Ὀδηγὸν τοῦ

ΣΕΛΙΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

Συνδρομὴ τοῦ Κεφ Β

ΦΥΛΛΑ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ

Νύχτα βαθειά.... Ἔχει ἤδη ἁπλώσει τὸ σκοτεινὸ πέπλο της, τὸν κεντημένο μὲ ἀστέρια. καὶ χύνει τὴν μελαγχολία στὲς ψυχές.

Ὦ νύχτα μυστική, βαθειά! πόσα μυστήρια κρύβεις μέσα σου! Πόσο σὲ νοιώθουν ἡ ψυχὲς ποῦ ξέρουν νὰ πονοῦν καὶ νὰ αἰσθάνωνται! Πόσον ὁ ἄνθρωπος ὑψώνεται εἰς συλλογισμοὺς καὶ σκέψεις καὶ ὁ νοῦς του πετᾷ εἰς ἄλλας σφαίρας λαμπροτέρας, θέλων νὰ ἐξιχνιάσῃ τὰ ἀνεξιχνίαστα. Προσπαθεῖ νὰ συλλάβῃ τὴν ἰδέαν τῆς ἀληθινῆς εὐτυχίας αὐτῆς ποῦ ζητᾷ ὁ ἄνθρωπος πάντοτε ἀπὸ μικρὸ παιδί, μὰ δὲ τὴν βρίσκει πουθενά. Τότε μόνον θὰ τὴν εὕρῃ, ὅταν ἡ ψυχή, ἀφοῦ ἀφίσῃ τὸ σῶμα, πετάξῃ ἐλευθέρα πλέον ἀπὸ τὰ δεσμά της.

Ὦ νύχτα, ποῦ παρασύρεις τὸν νοῦν τοῦ ἀνθρώπου!

Οἱ διάττοντες πέφτουν ἀφίνοντες μιὰ χρυσῆ γραμμίτσα πίσω τους καὶ χάνονται στὸ Ἄπειρον. Ὁ γκιώνης ξεφωνίζει μὲ τὴν λυπητερή λαλιά του, κλαίοντας τὸν ἄδικο θάνατο τοῦ μονάκριβου ἀδελφοῦ του. Πῶς μοῦ κάνει κακὸ αὐτὴ ἡ λυπητερὴ καὶ μονότονη λαλιά του, μοῦ μεταδίδει τὸν πόνο του καὶ μοῦ φέρνει μαῦρες θλιβερὲς σκέψεις. Τί ἀπελπισία! Τί ἀπογοήτευσις μὲ καταλαμβάνει! Ἀρχίζω νὰ φοβᾶμαι, τὸ σκοτάδι ὅσο πάει γίνεται πειὸ πυκνό, ἀδύνατον νὰ διακρίνω πειὸ μακριά. Μόνον τὲς κορυφὲς τῶν βουνῶν ξεχωρίζω, μὰ καὶ 'κεῖνες μόλις διακρίνονται γιατί εἶνε σκεπασμένες μὲ τὸν πυκνὸ τῆς Νύχτας πέπλο. Δὲν βλέπω πουθενὰ κενένα φῶς ποῦ νὰ διασκορπίσῃ αὐτὸ τὸ σκοτάδι, νὰ μοῦ δώσῃ κάποια ἐλπίδα, νομίζω πῶς εἶμαι χαμένη...

Ἀλλ' ὄχι, ἡ ἐλπὶς δὲν χάνεται ποτέ. Βλέπω τ' ἀστέρια ἀπὸ ψηλὰ ποῦ μὲ κυττάζουν μὲ ἀγάπη, μὲ καλωσύνη σὰν νὰ μοῦ λέγουν: «Προχώρει, μὴ φοβᾶσαι, ἔχε τὴν ἐλπίδα μέσα σου καὶ βάδιζε μὲ θάρρος, εἶσαι παιδὶ ἀκόμα, ἔχεις νὰ περάσῃς πολλὰ βάσανα, πίκρες, ἀπογοητεύσεις, δὲν ἔφθασες οὔτε στὸ χάραγμα ἀκόμα τοῦ βίου σου, ἀλλὰ νὰ μὴν ἀπελπίζεσαι, ἡ ἐλπὶς νὰ μὴ λείψῃ ποτὲ ἀπὸ κοντά σου, τὸ θάρρος εἶνε τὸ πᾶν, εἶσαι παιδὶ ἀκόμα!.....»

Μεσάνυχτα τῆς 10ης Αὐγούστου 1910.
Κερπινὴ Καλαβρύτων

Μελάχρα

Ο ΚΑΛΟΣ ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Τελευταίως, ἕνας ἄνθρωπος παρουσιάσθη πρὸ τῆς ἀμερικανικῆς δικαιοσύνης. Καὶ τὸ ἔγκλημά του; ἡ πλέον αἰσχρὰ κλοπή. Ἀλλ' ἐπειδὴ δὲν εἶχε συνήγορον, ὁ πρόεδρος παρεκάλεν ἕνα ἐκ τῶν παρόντων δικηγόρων, νὰ ὑπερασπισθῇ τὸν κατηγορούμενον καὶ τῷ ἔδωσεν εἴκοσι λεπτῶν ἄδειαν ὅπως ἀποσυρθῇ καὶ συνομιλήσῃ μετ' αὐτοῦ ἰδιαιτέρως. Ἔπειτα ἔπρεπε νὰ ἐπιστρέψῃ καὶ νὰ καταλάβῃ τὴν θέσιν του ὡς συνήγορος.

Οἱ δύο ἄνδρες ἐξῆλθον τῆς αἰθούσης, καὶ μετὰ πάροδον εἴκοσι λεπτῶν τῆς ὥρας ὁ δικηγόρος ἐπέστρεψε . , . μόνος!

— Καὶ ὁ κατηγορούμενος; ἐρωτᾷ ὁ πρόεδρος.

— Ἔφυγε, ἀπήντησεν ἁπλούστατα ὁ δικηγόρος.

— Πῶς;!

— Ἡ ἐξοχότης σας μὲ ἐπεφόρτισε νὰ τοῦ δώσω μίαν καλὴν συμβουλὴν καὶ καμμίαν δὲν ηὗρα καλλιτέραν ἀπὸ αὐτήν!

Ἑλληνικὴ Θεότης

ΤΟ ΣΠΟΥΡΓΙΤΙ

Τσίου τσίου τὸ σπουργίτι
Ἀπὸ 'δῶ καὶ 'κεῖ πετάει
Καὶ μὲ τὴ μικρή του μύτη
Πάντα κάτι τι βαστάει.

Τσίου τσίου τὸ σπουργίτι
Νερὸ πίνει ἀπὸ ταύλάκι
Καὶ πετᾷ γύρω σὸ σπίτι
Γιὰ νὰ 'βρῇ καλὸ φαγάκι.

Τσίου τσίου τὸ σπουργίτι
Τὸ καλὸ φαγάκι παίρνει
Καὶ κρατῶντας το 'στὴ μύτη
Στὰ πουλάκια του τὸ φέρνει.

Τσίου τσίου τὸ σπουργίτι
Τὰ πουλάκια του ταγίζει
Καὶ μὲ ἀδειανὴ τὴ μύτη
Στοὺς ἀγροὺς ξαναγυρίζει.

Ἀθανάσιος Διάκος

ΜΙΑ ΕΝΤΥΠΩΣΙΣ

Ἦτο ἡ πρώτη φορὰ ποῦ ἐπεσκέφθην τὰς φυλακὰς τοῦ Ρίου. Μόλις ἀπέβην, ἐφθασα εἰς τὸ μέρος ἀπὸ τὸ ὁποῖον, παρατηροῦσα κάτω, ἔβλεπα τοὺς καταδίκους. Μὲ τὸ πρῶτον βλέμμα, τὸ ὁποῖον ἔρριψα ἐκεῖ, εἶδα νέους καὶ γέροντας περιρεβλημένους τὸ ἔνδυμα τῆς ἀθλιότητος καὶ τῆς δυσευχίας. Ὦ! τί φρικτή, τί οἰκτρὰ ἡ πρώτη ἐκείνη ἐντύπωσις! Πλῆθος ἀνθρώπων νὰ ζοῦν εἰς τὴν φοβερὰν ἐκείνην εἰρκτήν, χωρὶς κἂν νὰ ἔχουν μὶα μικρὰ ἐλπίδα ὅτι μποροῦν νὰ ἐπανίδουν ὅσους ἠγάπησαν! Καὶ ἕνας μεγάλος οἶκτος, μιὰ μεγάλη συμπάθεια μὲ ἐκίνησε πρὸς τὰ δυστυχισμένα ἐκεῖνα ὄντα. Πρὸς στιγμὴν θὰ ἤθελα νὰ εἶχα τὴν ἐξουσίαν νὰ τοὺς ἐλευθερώσω ὅλους, ἀλλ' ἔξαφνα μιὰ πιὸ λογικὴ σκέψις ἐπεκράτησε εἰς τὸν νοῦν μου, καὶ μιὰ φωνὴ πιὸ φρόνιμη ἄκουσα μέσα μου νὰ λέγῃ:

«Λυπᾶσαι αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλὰ αὐτοὶ δὲν ἐλυπήθησαν τόσαις χήραις ποῦ τώρα ζοῦν βασανισμέναις γιὰ πάντα, τόσα ὀρφανὰ ποῦ πεινοῦν... Ναί, αὐτοὶ ἐδῶ εἶνε καταδικασμένοι, αἰωνίως δυστυχεῖς, χωρὶς νὰ βλέπουν Θεοῦ πρόσωπον, ἀλλ' εἶνε οἱ ἴδιοι δημιουργοὶ τῆς ἀθλίας των καταστάσεως. Ὅταν ἐγκλημάτοῦσαν ἤξευραν πολὺ καλά, ὅτι μαζὺ μὲ τὰ ἐγκλήματα ποῦ ἔκαμναν, μαζὺ μὲ τὰ σπίτια ποῦ ἔκλειναν, κατεδικάζοντο καὶ οἱ ἴδιοι, καὶ κατέστρεφαν ὁλόκληρον τὴν ὕπαρξίν των».

Ἄκουσα καὶ ἐπεδοκίμασα τὴν λογικὴν αὐτὴν φωνήν, καὶ ἐσκέφθην ὅτι κάτι περισσότερον ἀπὸ ἐμὲ ξεύρουν ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι τοὺς κατεδίκασαν νὰ ζοῦν αἰωνίως στὴν ἀθλιότητα.

Ἐλπὶς

ΧΑΡΑ—ΛΥΠΗ

Ι.

Κ' εἶδα ἀνθρώπους πολλοὺς μαζεμένους ἀπ' ἔξω ἀπὸ ἕνα σπίτι, ἀμάξια μπροστά του σταματοῦσαν, ἀνθρῶποι ἀνεβοκατεβαίναν, ἄνθη παντοῦ χύνανε τὸ μοσχοβολητό τους. Παπάδες ψέλνανε, καὶ ὅλοι γελοῦσαν!

Τότε κατάλαβα πῶς εἴχανε χαρά...

ΙΙ.

Κ' εἶδα ἀνθρώπους πολλοὺς μαζεμένους ἀπ' ἔξω ἀπὸ ἕνα σπίτι, ἀμάξια μποστρὰ του σταματοῦσαν, ἀνθρῶποι ἀνεβοκατεβαίναν, καὶ ἄνθνη, ἄνθη παντοῦ χύνανε τὸ μοσχοβολητό τους. Παπάδες εἶδα νὰ ψέλνουνε, μὰ ὅλοι κλαίγανε!

Τώρα κατάλαβα πῶς εἴχανε λύπη...

Μασκὼτ

ΜΙΑ ΚΑΘΑΡΑ ΕΞΗΓΗΣΙΣ

Δύο χωρικοὶ ὁμιλοῦν περὶ τηλεγράφου.

— Πῶς εἰμπορεῖ νὰ φέρνῃ τὰ νέα τόσον γρήγορα;

— Ἁπλούστατον, εἶπεν ὁ ἄλλος: ἐγγίζεις τὴν μίαν ἄκρην τοῦ σύρματος καὶ ἡ ἄλλη ἄκρη γράφει ὅπως μὲ τὴν πέναν.

— Δὲν ἐννοῶ καλά...

— Θὰ σοῦ τὸ ἐξηγήσω καλλίτερα: Ἔχεις κανένα σκύλον;

— Ναί.

— Πόσος εἶνε;

— Μετρίου ἀναστήματος.

— Ὅταν τοῦ πατῇς τὴν οὐρά, τί κάνει;

— Γαυγίζει.

— Ὑπόθεσε λοιπὸν ὅτι ὁ σκύλος σου, ἀντὶ μετρίου ἀναστήματος, νὰ ἦτο τόσον μεγάλος ὥστε νὰ φθάνῃ ἀπὸ τὸ χωριό μας ἕως τὴν πρωτεύουσαν. Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι, ἂν τοῦ πατήσῃς τὴν οὐρὰν ἐδῶ, θὰ γαυγίσῃ εἰς τὰς Ἀθήνας. Ἰδοὺ φίλε μου τί εἶνε ὁ τηλέγραφος!

Πρωτοχάραγμα

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ὁ διδάσκαλος: — Λοιπόν, τί μᾶς διδάσκει ἡ παραβολὴ τοῦ Καλοῦ Σαμαρείτου;

Ὁ μαθητής, ἀφοῦ ἐσκέφθη πολλὴν ὥραν: — Ὅτι τὸ λάδι κάνει καλὸ στὲς πληγές.

Ἐστάλη ἀπὸ τοῦ Καλοῦ Σαμαρείτου

***

Ὁ μπαμπᾶς: — Ποιός ἔφαγε τὸ γλυκό;

Ὁ Τοτός: — Ὁ Γιαννάκης, μπαμπᾶ!

Ὁ Γιαννάκης: — Καὶ σύ, δηλαδή, δὲν ἔφαγες;

Ὁ Τοτός: — Ἔφαγα κ' ἐγὼ μὰ δὲν μὲ εἶδες ἐσύ!

Ἐστάλη ἀπὸ τὸ Χάνι τῆς Ἰμβριᾶς

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

ΤΟΥ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ ΤΟΥ 1909

(Ἴδε «Διάπλασιν» τοῦ 1909, σελ. 306.)

Οἱ δικαιούμενοι κατὰ τοὺς ὅρους τῆς προκηρύξεως νὰ ψηφίσουν, ἀνήρχοντο εἰς 1160. Πρὸς ὅλους αὐτοὺς ἀπέστειλα πρὸς συμπλήρωσιν τὸ ἔντυπον ψηφοδέλτιον, τὸ ὁποῖον μοῦ ἐπέστρεψαν ἐντὸς τῆς προθεσμίας οἱ 1054. Ἄρα ἀπέσχον τῆς ψηφοφορίας μόνον 106. Ἐκ τῶν ψηφισάντων 1054 ἀπεκλείσθησαν τρεῖς, ὁ *Λευκὸς Ἐλέφας*, ὁ *Παπατρέχας* καὶ ὁ *Ἥφαιστος*, διότι εἰς τὰ ψηφοδέλτιά των ὑπάρχουν καὶ ψευδώνυμα ἀντικατασταθέντα δι' ἀποξέσεως, παρὰ τὸν κανονισμόν. Ἡ διαλογὴ τῶν λοιπῶν 1051 ψηφοδελτίων φέρει ἐπιτυχόντας καὶ βραβευομένους τοὺς ἑξῆς:

Α΄. ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ ΤΩΝ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: ***Ἑλλὰς τοῦ Μέλλοντος*** (μὲ ψήφους 608.)

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: *Γαλανή μας Σταυροφόρα* (ψ. 601.) — *Ἀμάραντος Δόξα* (ψ. 586.)

ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: *Εἰκοστὴ Πέμπτη Μαρτίου* (ψ. 567.) — ***Σπινθὴρ τῆς Ἐλευθερίας*** (ψ. 563.) — *Ἐλπὶς τῶν Δυστυχῶν* (ψ. 560.)

ΕΠΑΙΝΟΣ: *Καμπάνα τῆς Ἁγιᾶς Σοφιᾶς* (ψ. 545.) — *Θρίαμβος τοῦ Ἑλληνισμοῦ* (ψ. 391.) — *Πόθος τῆς Πατρίδος* (ψ. 377.) — *Πανελλήνιον Ὄνειρον* (ψ. 367.)

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ: *Χρυσωμένη Δύσις* (μὲ ψήφους 324.) — *Ἤουχο Ἀεράκι* (ψ. 318.) — *Μυροβόλος Αὔρα* (ψ. 317.) — *Ἠχὼ τοῦ Δάσους* (ψ. 315.) — *Κελαρύζον Ρυάκιον* (ψ. 314.) — *Κλάδος Ἐλαίας* (ψ. 313.) — *Σιγὴ τοῦ Δάσους* (ψ. 312.) — *Περιπαθὴς Μελῳδία* (ψ. 310.) — *Σιωπηλὴ Νύξ* (ψ. 309.) — *Φλοῖσβος τοῦ Βοσπόρου* (ψ. 306.) — *Μελαχροινὸ Σμυρνηόπουλο* (ψ. 144.) — *Ξεροφιλόσοφος* (ψ. 144.) — *Δακρύβρεκτος Κρητικὴ Σημαία* (ψ. 135.) — *Δοξασμένη Γαλανόλευκη* (ψ. 72.) — *Ἠχὼ τῆς Καρδιᾶς* (ψ. 56.) — *Δειλοπαθουμένη Ἑλλὰς* (ψ. 34.) — *Ἑλληνικὸν Ὄνειρον* (ψ. 34.) — *Ὡραία Σμυρνηοπούλα* (ψ. 15.) — *Ἀθανάσιος Διάκος* (ψ. 12.) — *Λάτρις τῆς Ἑλλάδος* (ψ. 11.) — *Δάφνης Κλωνάρι* (ψ. 10.) — *Φιλὶ τῆς Μάνας* (ψ. 10.) — *Φλάμπουρο τῆς Λευθεριᾶς* (ψ. 10.) — (Οἱ λαβόντες ὀλιγωτέρους τῶν 10 ψήφων παραλείπονται, διότι εἶνε πάρα πολλοί.)

Κατὰ τὰνωτέρω ἀποτελέσματα κατηρτίσθη ἓν *Πρότυπον Ψηφοδέλτιον* μὲ τὰ δέκα πρῶτα ἐρχόμενα ψευδώνυμα, τὸ ἑξῆς:

Πρότυπον Ψηφοδέλτιον

1.— Ἑλλὰς τοῦ Μέλλοντος, 608
2.— Γαλανή μας Σταυροφόρα, 601
3.— Ἀμάραντος Δόξα, 586
4.— Εἰκοστὴ Πέμπτη Μαρτίου, 567
5.— Σπινθὴρ τῆς Ἐλευθερίας, 563
6.— Ἐλπὶς τῶν Δυστυχῶν, 560
7.— Καμπάνα τῆς Ἁγιᾶς Σοφιᾶς, 545
8.— Θρίαμβος τοῦ Ἑλληνισμοῦ, 391
9.— Πόθος τῆς Πατρίδος, 377
10.— Πανελλήνιον Ὄνειρον, 367

Πρὸς τὸ πρότυπον τοῦτο ψηφοδέλτιον παρέβαλα ὅλα τἄλλα, ἐξακρίβωσα δὲ ὅτι συμφωνότερον ἦτο τὸ ψηφοδέλτιον τῆς *Οὐρανίας Μολπῆς*, συντεταγμένον ὡς ἑξῆς:

1.— Ἑλλὰς τοῦ Μέλλοντος (1)
2.— Γαλανή μας Σταυροφόρα (2)
3.— Ἀμάραντος Δόξα (3)
4.— Εἰκοστὴ Πέμπτη Μαρτίου (4)
5.— Καμπάνα τῆς Ἁγιᾶς Σοφιᾶς (7)
6.— Ἐλπὶς τῶν Δυστυχῶν (6)
7.— Πανελλήνιον Ὄνειρον (10)
8.— Σπινθὴρ τῆς Ἐλευθερίας (5)
9.— Πόθος τῆς Πατρίδος (9)
10.— Θρίαμβος τοῦ Ἑλληνισμοῦ (8)

Ὡς βλέπετε, ἡ *Οὐρανία Μολπὴ* ἐψήφισε τοὺς βραβευθέντας δέκα, καὶ τῶν ἐξ ἀπὸ αὐτοὺς (τοῦ 1ου, τοῦ 2ου, τοῦ 3ου, τοῦ 4ου, τοῦ 6ου καὶ τοῦ 9ου) ἐπέτυχε καὶ τὴν θέσιν τὴν ὁποίαν ἔχουν εἰς τὸ ψηφοδέλτιον. Τοὺς δέκα βραβευθέντας περιέχουν ἐπίσης καὶ τὰ ψηφοδέλτια πολλῶν ἄλλων, ἐκ τῶν ὁποίων ὅμως ἄλλοι ἐπέτυχον τὴν θέσιν ἑνὸς μόνον, ἄλλοι δύο, ἄλλοι τριῶν, ἄλλοι τεσσάρων καὶ ἄλλοι πέντε. Οἱ ἐπιτυχόντες τὴν θέσιν τῶν πέντε ἐκ τῶν βραβευθέντων ὑπερβαίνουν τοὺς ἑβδομήκοντα καὶ ἐπειδὴ δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ βραβευθοῦν ὅλοι αὐτοί, τὰ ὑπολειπόμενα βραβεῖα ἀπενεμήθησαν διὰ κλήρου.

Β΄. ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ ΤΩΝ ΕΚΛΟΓΕΩΝ

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: ***Οὐρανία Μολπή.***

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: *Βολταῖρος.* — *Μαραμένη Φύσις.*

ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: *Νύμφη τοῦ Νείλου.* — *Πανελλήνιος Ἰδέα.* — *Ἠλιακὴ Ἀκτίς.*

ΕΠΑΙΝΟΣ: *Ὡραία Σμυρνηοπούλα.* — *Ἀνδριώτης.* — *Ἀμαδρυάς.* — *Φλογέρα τοῦ Βοσκοῦ.*

Συγχαίρω τοὺς βραβευθέντας καὶ παρακαλῶ νὰ ζητήσουν τὰ δῶρά των συμφώνως πρὸς τὴν προκήρυξιν. Καθὼς εἴπαμεν, καὶ οἱ δέκα ἐκλεγέντες δικαιοῦνται νὰ στείλουν τὴν φωτογραφίαν των πρὸς δημοσίευσιν. Ἐκ δὲ τῶν ἐκλογέων, μόνον ὁ πρῶτος βραβευθείς.

Ἡ ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ „ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ"

Ἀθῆναι, 38, ὁδὸς Εὐριπίδου
τὴν 24ην Αὐγούστου 1910

ΠΑΙΔΙΑ, ἀπὸ λίγα λόγια θὰ σᾶς ἀπαντήσω σήμερα, διότι τὸ Δημοψήφισμα δὲν μοῦ ἄφισεν ἀρκετὸν τόπον.

Ἄπελπις: *Ἐλπίς*, ὁ πρώην συνδρομητής μου δὲν ἔχει δίκηο. Ὅσα μοῦ ἀρέσουν τὰ *ἐγκρίνω*. Ὅσα κληρόνονται τὰ *δημοσιεύω*. Ἂν ἦτο αὐτὸ ποῦ σοῦ ἔλεγε, τότε δὲν θὰ ἔπερριπτα κανέν.

Χαίρω ποῦ ἔμαθα τὰ νέα σου, *Φασιανὴ τοῦ Σαντεκλέρ*. Πολὺ ἐγέλασα μὲ τὴν φάσαν. Γράψε εἰς ἓν τετράδιον Μ. Μυστικῶν τὰς ἀπαντήσεις σου καὶ στεῖλε μου το μ' ἓν δεκάλεπτον γραμματόσημον, νὰ τὸ στείλω εἰς τὴν *Λατρευτὴν Γαλανόλευκην*.

Καίτη Ἀχ. σ' εὐχαριστῶ δι' ὅσα γράφεις. Τοῦ χρόνου, ὅταν θὰ εἶσαι συνδρομήτρια, ἂν βραβευθῇς εἰς κανένα Διαγωνισμόν, τότε μόνον θὰ σοῦ δημοσιεύσω τὴν εἰκόνα σου. Καὶ μάλιστα χάρισμα. Πρὸς τὸ παρὸν κανὲν δικαίωμα δὲν ἔχεις. Καὶ ἐδῶ ἀκόμη ποῦ σοῦ ἀπαντῶ, εἶνε κατάχρησις· ἀλλὰ μὲ συνεκίνησε τόσον ἡ ἀγάπη σου!

Δ. Κ. Ραλ., ἔλαβα τὸ δελτάριόν σου ἀπὸ τὴν Βεϊμάρην τοῦ Γκαῖτε καὶ τοῦ Σίλλερ. Εἶσαι εὐτυχὴς ποῦ σπουδάζεις εἰς πόλιν τοιούτων ἀναμνήσεων. Ἔχω ἀκόμη τὴν ἰδίαν γραμματέα. Τὰς λύσεις τῶν Ἑδδ. Διαγωνισμῶν εἰμπορεῖς νὰ τὰς στέλλῃς, καὶ ἂς φθάνουν ἀργότερα.

Χαιρετισμὲ τῆς Ἠλιογέννητης, ἔχω ἀκούσῃ ὅτι ἡ κυρία Δέλτα γράφει πολὺ εὔμορφα διηγήματα γιὰ παιδιά. Ἀλλὰ οὔτε τὸ βιβλίον της μοῦ ἔστειλε, οὔτε τὴν διεύθυνσίν της ξεύρω διὰ νὰ τῆς γράψω.

Μητρικὴ Στοργή, κατὰ τὸν Κανονισμόν, ὅσα τετράδια Μ. Μυστικῶν δὲν συνοδεύονται ἀπὸ τὸ δεκάλεπτον γραμματόσημον, ρίπτονται εἰς τὸ καλάθι τῶν ἀχρήστων. Ἀπὸ καλωσύνην μου ὅμως τὰ ἐπιστρέφω κάποτε πρὸς τοὺς ἀποστολεῖς των. Μοῦ εἶνε ἀδύνατον, βλέπεις, νὰ κρατῶ τέτοιους μικρολογαριασμούς. Ἐπιστολὴ μὲ ἔρανον δὲν ἐλήφθη.

Ἀνθοστόλιστος Ἑξοχή, χαίρω πολὺ διὰ τὴν ἀπόφασίν σου. Γράψε μου λοιπὸν συχνὰ διὰ νὰναπληρώσῃς τὸν χρόνον ποῦ ἐπέρασεν ἔτσι!

Ἐκείνη ποῦ ἔγραφε γιὰ τὴν κοτσίδα της, *Μπαρουτοκαπνισμένη Γαλανόλευκη*, εἶνε κορίτσι καὶ φυσικὰ ἔχει κοτσίδα. Καὶ ὁ *Φαιδρὸς Ἀδάμας* ἐπίσης εἶνε κορίτσι. Ζήτησε τόνομά της καὶ πιθανὸν νὰ σοῦ τὸ εἴπῃ.

Τὸ ξεύρετε ὅτι ἀπὸ τώρα ἄρχισαν νὰ μοῦ στέλλουν τὴν συνδρομήν των διὰ τὸ 1911; Νά, σήμερα μοῦ τὴν ἔστειλεν ἡ φίλη μου *Φλάμπουρο τῆς Ἐλευθεριᾶς*. Ἀλλὰ δὲν εἶνε ἡ πρώτη· εἶνε, ἂν ἀγαπᾶτε, ἡ τριακοστὴ τετάρτη.

Χαίρω πολὺ διὰ τὴν γνωριμίαν, *Κάλυξ Ρόδου*, κ' εὐχαριστῶ διὰ τὰς συστάσεις καὶ ἐνεργείας. Νὰ ἔχω τόσον θερμὴν φίλην καὶ νὰ μὴ τὴν ξεύρω; Ἀμαρτία ἦταν!

Ὡραίας ἐπιστολὰς μοῦ ἔστειλαν αὐτὴν τὴν ἑβδομάδα καὶ οἱ ἑξῆς: *Λατρευτὴ Γαλανόλευκη*, *Ποθητὴ Κωνσταντινούπολις*, *Παπαρούνα*, *Ροδοδόκτυλος Ἠώς*, *Ἐξόριστος Ἀτθίς*, *Ἑλλὰς τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου*, *Πλοίαρχος Νέμος* καὶ *Λατρευτὴ Πατρίδα*. (ὁ Ἔπαινος ἓν γένει λογαριάζεται διὰ τὸ Ἀθρόον ὡς $^1/_{32}$.)

ΔΙΑ ΤΗΝ Σ. Σ. Σ.

Ἐγκρίνονται: «Θαλασσινὰ τραγούδια» τοῦ *Ἀθανασίου Διάκου*. — «Μία ἐνθύμησις» τοῦ *Ἀγγέλου τοῦ Πόνου*. — «Ἀνέκδοτον» τοῦ *Μάρκου Αὐρηλίου*. — «Τ' ἀγριοπερίστερα» καὶ «Ζωὴ Εὐτυχισμένη» τοῦ *Χαιρετισμοῦ τῆς Ἠλιογέννητης*. — «Ἀποχαιρετισμὸς τῆς Τσιγγαρέλλας». — Παιδ. Πνεύματα διαφόρων.

Ἀπορρίπτονται: «Οἱ σάκκοι (μερικοὶ στίχοι χωρὶς μέτρον καὶ ὁμοιοκαταληξίας λανθασμένας.) — «Ἀναμνήσεις - Ἐντυπώσεις κλπ.» (ἀτελῆ.) — «Μὲ τὸ καλὸ» (ἀσήμαντον.) — «Πράγματα καὶ θαύματα» (ἄκαιρον.) — «Νεότης» (κοινόν.) — «Τὰ ὀρφανά» (ἀτεχνον).

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

[Οὐδὲν ψευδώνυμον ἐγκρίνεται ἢ ἀνανεοῦται, ἂν δὲν συνοδεύεται ὑπὸ τοῦ δικαιώματος φρ. 1. Τὰ ἐγκεκριμένα ἢ ἀνανεούμενα ἰσχύουν μέχρι τῆς 30 Νοεμβρίου 1910. Ὅσα συνοδεύονται ἀπὸ α. ἀνήκουν εἰς ἄγορια, καὶ ὅσα ἀπὸ κ. εἰς κορίτσια].

Νέα ψευδώνυμα: *Κάλυξ Ρόδου*, κ. (Ἡ. Γ.) *Γελαζούμενη*, κ. (Ν.Ζ.)

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

[Ὀδδεμία πρότασις δημοσιεύεται, ἐὰν δὲν συνοδεύεται ὑπὸ τοῦ ἀντιτίμου ὡς ἑξῆς· Διὰ τὰς πρώτας τρεῖς προτάσεις ἑκάστου φύλλου λεπτὰ 25. Διὰ τὰς ἐπὶ πλέον τοῦ αὐτοῦ φύλλου, ὁ λεπτὰ ἢ λίρες.— Προτείνουν μόνον οἱ ἔχοντες ψευδώνυμον ἰσχύον διὰ τὸ ἔτος τοῦτο, πρὸς τοὺς ἔχοντας ψευδώνυμον ἐπίσης ἰσχύον διὰ τὸ ἔτος τοῦτο. Προτάσεις μὲ ὀνόματα, ἢ μὲ ψευδώνυμα κατηγγυημενα, δὲν δημοσιεύονται.— Ὁ ἐντὸς παρενθέσεως ἀριθμὸς σημαίνει πόσα τετράδια δὲν ἀνταπέδωσεν εἰσιτι ὁ προτείνων].

Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν ν' ἀνταλλάξουν: ὁ *Χαιρετισμὸς τῆς Ἠλιογέννητης* (0) μὲ *Φαιδρὸν Ἀδάμαντα*, *Γυὶὸν τοῦ Ἰσκιου*, *Ὑποβρήφανο Γιασεμί*, *Ἀφρόκρινο*, *Μελάχραν*, *Μασκώτ*. — ἡ *Ἀνθοστόλιστος Ἑξοχὴ* (0) μὲ *Μητρικὴν Στοργήν*, *Ἔλαφον*

τῆ· Αἰγύπτου, Δάκρυ τῆς Δυστυχίας· — ἡ Μικρούλα Πατρινιὰ (0) μὲ Μασκώτ, Ριγολέττον, Μίαν τῶν Χαρίτων, Γλυκοχάραμα· — ὁ Ἄγγελος τοῦ Πόνου (0) μὲ Ὀνειροπόλον Ψυχήν, Πονεμένην Ψυχήν, Ποθητὴν Κωνσταντινούπολιν, Παλλάδα, Μασκώτ, Ἡλιοστάλακτη· Ὑπερήφανο Γιασεμί· — ἡ Λατρευτὴ Γαλανόλευκη (0) μὲ Φαιδρὸν Ἀδάμαντα, Καλὸν Σαμαρείτην, Ὑπερήφανο Γιασεμί, Παλλάδα, Μελάχραν. — ὁ Τιτὰν (0) μὲ Μελάχραν, Μασκώτ, Ρεζεντᾶ· — ἡ Ροδοδάκτυλος Ἠὼς (0) μὲ Ἐνθουσιώδη Ἕλληνα, Πατρινὸ Σπουργίτι, Μαῦρα Μάτια, Ξανθὴν Μουσμέ, Μασκώτ· — ὁ Λεοντόκαρδος Ἕλλην (0) μὲ Ἔγγονον Αὐτοκράτορος, Ἀθανάσιον Διάκον, Πατρινὸ Σπουργίτι, Συλφίδα.

Ἡ Διάπλασις ἀσπάζεται τοὺς φίλους της: *Π. Ι. Χατζ.* (ἔστειλα 7ον τόμον·) *Χαρίτωνα Ὀ.* (Ἀσκήσεις ἀπαράδεκτοι· τί λέγει ὁ Ὁδηγός;) *Ἀριστὴν* (καὶ ποῦ δὲν κάμνει κρῦο τὸν χειμῶνα! μήπως εἰς τὰς Ἀθήνας;) *Πόθον τοῦ Ἑλληνισμοῦ* (ἔλαβα, εὐχαριστῶ·) *Μαρίκαν Κ.* (ἔστειλα, χαίρω πολὺ ποῦ σᾶς ἀρέσουν τόσον τὰ φυλλάδιά μου·) *Λατρευτὴν Σταυροφόραν* (ἔστειλα·) *Χιώτικο Ἀκρογιάλι* (Χάρτην τῶν λύσεων ἔστειλα·) *Ἄγγελον τοῦ Πόνου* (ἰσχύει καὶ αὐτὸ μέχρι τέλους Νοεμβρίου· ὡραιοτάτη ἡ περιγραφὴ τῆς πρωΐας·) *Ἑλληνοπούλαν τῆς Θράκης* (δεκταί· χαίρω ποῦ ἔγεινες καλά·) *Μικρούλαν Πατρινιὰν* (εἶσθε πιὸ εὐτυχεῖς σεῖς ποῦ κοιμᾶσθε ἀπὸ τὰς ἕνδεκα· τί καλὸν εἶνε νὰ κοιμᾶται κανεὶς εἰς τὰς δύο καὶ εἰς τὰς τρεῖς, ὅπως οἱ περισσότεροι ἐδῶ εἰς τὰς Ἀθήνας;) *Φιλελεύθερον* (ἔστειλα·) *Δροσόλουστον Ἠὼ* (ἔστειλα καὶ τὰ ἐλλείποντα·) *Ναυτόπαιδα τῶν Σπετσῶν* (φυσικά, ὅταν ἔχῃ κανεὶς τόσον ὡραίας ἀσχολίας! σοῦ ἔστειλα τοὺς τόμους·) *Ἄνθος τῆς Ἀνατολῆς* (ἔλαβα·) *Χαρὰν τῶν Ἑλλήνων* (ἔλαβα τὸ καταστατικὸν τοῦ «Πανελληνίου Φιλελευθέρου Συνδυασμοῦ» καὶ εὔχομαι πᾶσαν ἐπιτυχίαν·) *Δόκτορα Κοὺκ* (ἔχει καλῶς· ἔστειλα·) *Ἀλέξανδρον Μαυροκορδάτον* (περίμενε! αὐτὴ εἶνε ἡ ἀπάντησίς μου εἰς ὅλας σου τὰς ἐρωτήσεις·) *Γεώργιον Κακ.* (δὲν ἠξεύρω ἂν ὑπάρχῃ τέτοιον περιοδικόν·) *Ἀθανάσιον Διάκον* (ἔστειλα τὰ ζητηθέντα φυλλάδια·) *Περικλῆν Κ. Π.* (ἄνευ ψευδωνύμου ὄχι· τὰς λεπτομερείας αὐτὰς δὲν γνωρίζω·) *Ἀλέξανδρον Ἰ. Γκ.* (ἀπεναντίας, εἶπα ὅτι ὁ Τιάρκος θὰ διαρκέσῃ ὅλον τὸ ἔτος·) *Ὑπερήφανο Γιασεμί* (ναί·) *Σημαιοφόρον Ἕλληνα* (ἔχει καλῶς·) *Φαναριώτην* (γράψε μου ποῖα φυλλάδιά σοῦ κατεκράτησαν καὶ στεῖλέ μου τὸ ἀντίτιμον νὰ τὰ λάβῃς·) *Σκληρὰν Πραγματικότητα* (ἔστειλα·) *Ὠχρὰν Λαίδην*, κλπ. κλπ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολὰς ἔλαβα μετὰ τὴν *24 Αὐγούστου*, θὰ παντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[Ἡ λέξις μὲ ἁπλᾶ στοιχεῖα τῶν 8 στιγμῶν λεπτὰ 10, διὰ δὲ τοὺς συνδρομητὰς μας λεπτὰ 5 μόνον· μὲ παχέα στοιχεῖα τὸ διπλάσιον, καὶ μὲ κεφαλαῖα τὸ τριπλάσιον. Ἐλάχιστος ὅρος 15 λέξεις, ἤτοι καὶ αἱ ὁλιγώτεραι τῶν 15 πληρώνονται ὡς νὰ ἦσαν 15. Ὁ χωρισμὸς στίχος, ἔστω καὶ ἀπὸ μίαν λέξιν, μὲ κεφαλαῖα ἢ παχέα ἢ ἁπλᾶ στοιχεῖα τῶν 8 στιγμῶν, ὑπολογίζεται ὡς ἐξ λέξεις ἁπλαῖ. — Αἱ μὴ συνοδευόμεναι ὑπὸ τοῦ ἀντιτίμου ἀγγελίαι δὲν δημοσιεύονται].

Ἱδρύθη ὁ ***Πανελλήνιος Φιλελεύθερος Συνδυασμὸς*** ὑπὸ τῶν πλέον νεωτέρων Διαπλασιομανῶν. Σκοπὸς του ἡ βράδευσις τῶν ὡραίων ψευδωνύμων καὶ ἡ διάδοσις τῆς «Διαπλάσεως». Ζητήσατε Καταστατικά. Ἀπευθυντέον Π. Γ. Γεροντίτην, Poste Restante, Ἀθῆναι. *(Γ', 135)*

Μελάχρα μου ἀγαπημένη, χίλια εὐχαριστῶ γιὰ τὸ ἀφιέρωμά ποῦ μοῦ δείχνει τὴν ἀγάπη σου! Πολλὰ φιλιά. — *Ρεζεντᾶ.* *(Γ', 136)*

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις δεκταί: ἐξ Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς μέχρι τῆς 14 Σεπτεμβρίου· ἐκ τῶν Ἐπαρχιῶν μέχρι τῆς 21 Σεπτεμβρίου· ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ μέχρι τῆς 9 Ὀκτωβρίου.

[Ὁ χάρτης τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῦ ὁποίου δίον νὰ γράψωσι τὰς λύσεις των οἱ διαγωνιζόμενοι πωλεῖται ἐν τῷ Ἰχαφείῳ μας εἰς φακίλλους, ὧν ἕκαστος περιέχει 20 φύλλα καὶ τιμᾶται φρ. 1.]

396. Λεξίγριφος

Μὲ δυὸ ἐπίθετα εἰς τάκρα
Καὶ μ' ἓν ἄρθρον εἰς τὴ μέση,
Πόλιν νήσου ὁ καλὸς λύτης
τῆς Ἑλλάδος θὰ συνθέση

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἐθνομάρτυρος

397. Συλλαβόγριφος

Γράμμα γαλλικὸν μὲ ζῶον
Τρωκτικὸν ἐὰν ἑνώσῃς,
Ἕνα τοῦ Δωδεκαθέου
τῶν ἀρχαίων θὰ δηλώσῃς

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Βυζαντινοῦ Ἀετοῦ

398. Μεταγραμματισμὸς

Ἂν ἡλικιωμένου
Ἀλλάξῃς τὸ κεφάλι
Ρωμαῖος Αὐτοκράτωρ
Ἀμέσως θὰ προβάλῃ

Ἐστάλη ὑπὸ νοῦ Αἰσώπου

399. Γωνία μετὰ Πυραμίδος

```
+******=Τιτάν.
 +*****  =Πόλις τῆς Θεσσαλίας
+++****  =Δεῖγμα πόνου.
+++***   =Ἥρως τοῦ 21.
 +++****=Λῃστής.
  +*****=Ἀσθένεια.
  +******=Ἀρχαῖος ποιητής.
```

Τὴν κάθετον τῆς Πυραμίδος ἀποτελεῖ πολίχνη τῆς Ἀγ. Γραφῆς· ἐκ τῆς βάσεως δὲ ἀναγινώσκονται κατὰ σειράν: ἀρχαία βασίλισσα, κράτος τῆς Εὐρώπης, ξύλον εὔφλεκτον, σύμφωνον.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Μέλλοντος Βοναπάρτου

400. Συλλαβικὸν Τρίγωνον

```
*-*-** = Βασιλεὺς τοῦ Ἄργους.
*-*-*  = Πατὴρ Ἱστορικοῦ.
*-*    = Μέρος τοῦ σώματος.
*      = Συλλαβή.
```

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀθανασίου Διάκου

401. Ἐπιγραφὴ

```
Ε Ν Ω Θ Α
Τ       Π
Ε       Α
Π       Ε
Α Ι Δ Ι Ε
```

Ζητεῖται ἡ ἀνάγνωσις τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἐαρινῆς Ζωῆς

402. Κρυπτογραφικὸν

```
12345678910 5=Στρατηγὸς ἀθηναῖος.
28928675    =Ἐπίθετον.
3294        =Γλυκύ.
4561034     =Ρῆμα.
5679 75     =Θαλασσία δύναμις.
6411034     =Ρῆμα.
737475      =Ἐπίθετον.
895395      =Τὸ σύμπαν.
91056105    =Κακοῦργος.
109475      =Οὐράνιον σῶμα.
```

Ἐστάλη ὑπὸ Ἡλία Ν. Τεζζάκη

403. Διπλῆ Ἀκροστιχὶς

Τὰ μὲν ἀρχικὰ τῶν κάτωθι ζητουμένων λέξεων ἀποτελοῦν κατὰ σειρὰν εὐρωπαϊκὴν πρωτεύουσαν, τὰ δὲ δεύτερα γράμματα οὐράνιον σῶμα:

1, Θαλασσινόν. 2, Ὥρα τοῦ ἔτους. 3. Προφήτης. 4, Πτηνὸν κατοικίδιον. 5, Ἅγιος καὶ ρωμαῖος Αὐτοκράτωρ. 6, Ὄνομα μέγα καὶ ἱερόν.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀρχαίου Σπαρτιάτου

404. Ἐλλιποσύμφωνον

ου - αο - ει - ει - οιο

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Γλυκείας Ἐλπίδος

405. Γρῖφος

```
            τον                    θι
      τον χρ  τον              θι    θι
:: τον χρ  1  χρ τον   Εὔα        πτ
      τον χρ  τον              θι    θι
            τον                    θι
          s
        ε τον ε
t     ε τον χρ τον ε   ἄσθε ἄσθε.
        ε τον ε
          ε
```

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ὑπερασπιστοῦ τοῦ Ἔθνους

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τοῦ φύλλου 32.

322. Λεωνίδας (λέων, ἤ, δάς.)—323. Λίβανος-κλίβανος.-324. Ἐρέτης-ἐφέτης.-325. Ἴος-σοί.

```
326. ΠΑΝΑΜΑΣ   327.   Θ
     ΤΑΜΕΣΙΣ         ΝΩΕ
     ΔΑΡΕΙΟΣ         ΘΩΜΑΣ
     ΓΑΛΑΤΙΑ         ΕΑΡ
     ΣΑΛΑΜΙΣ         Σ
     ΣΟΛΩΜΟΣ
     ΣΑΡΔΕΙΣ
```

328-332. Τῇ ἀνταλλαγῇ διὰ τοῦ Μ: *Αἶμος, ἄμμος, μῦθος, λέμβος, χῶμα.*—333. ΑΡΑΧΝΗ-ΑΙΓΙΝΑ (Ἀνάξαγόρας, Ρολά, Αἴγιον, Χείμων, Νῦν, Ἡράκλῆς.)— 334. Ἡ γλῶσσα κόκκαλα δὲν ἔχει καὶ κόκκαλα τσακίζει.— 335. *Μὴ ἐπιθύμει τὴν περιουσίαν τοῦ πλησίον.* (Μὶ ἐπὶ θῆ μὶ - τὴν - περὶ οὖς ἴα - ντου – πλ' εἰς ἴον.)

ΤΟΜΟΙ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΠΡΩΤΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ (1879 - 1893)

Τόμοι 14 *(οἱ ἑξῆς: 4, 5, 6, 7, 11, 5, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23)* πρὸς φρ. 1 ἕκαστος, καὶ ταχυδρομικῶς φρ. 1,10.

Τόμοι 6 *οἱ ἑξῆς: 1, 8, 9, 12, 14, 24,* πρὸς φρ. 2,50 ἕκαστος.

(Οἱ Τόμοι τῆς Α' Περιόδου 2ος, 3ος, 10ος καὶ 13ος ἐξηντλήθησαν.)

ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1894 - 1909

Τόμοι 5: τῶν ἐτῶν 1894, 1895, 1896, 1897 καὶ 1898, ὧν ἕκαστος τιμᾶται:
Ἄδετος φρ. ***3*** ταχυδρομικῶς ***3,50.***
Χρυσοδ. φρ. ***6*** ταχυδρομικῶς ***6,50.***

Τόμοι 7: τῶν ἐτῶν 1899, 1900, 1901, 1902, 1903, 1904 καὶ 1905, ὧν ἕκαστος τιμᾶται:
Ἄδετος φρ. ***7*** Χρυσόδετος φρ. ***10.***

Τόμοι 4: τῶν ἐτῶν 1906, 1907, 1908 καὶ 1909, ὧν ἕκαστος τιμᾶται:
Ἄδετος φρ. ***8*** Χρυσόδετος φρ. ***10.***

Τύποις «Αὐγῆς Ἀθηνῶν» ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΥ Πλατεῖα Ἀγ. Θεοδώρων. — 1984.

Πωλεῖται διὰ τοῦ Πρακτορείου Λεπτὰ 10

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθοῦς παρασχὸν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐσωτερικοῦ:	*Ἐξωτερικοῦ:*
Ετησία. . . . δρ. 8,—	Ἐτησία φρ. χρ. 10,—
Ἑξάμηνος. . » 4,50	Ἑξάμηνος » » 5,50
Τρίμηνος. . . » 2,50	Τρίμηνος » » 3,—

Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἑκάστου μηνός

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ. 1879

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

Ἐσωτερικοῦ λεπ. 20. Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 0,20

Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου τιμῶνται ἕκαστον λεπ. 25 (φρ. 0,25).

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
Ὁδὸς Εὐριπίδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρβάκειον

Περίοδος Β'.—Τόμος 17ος *Ἐν Ἀθήναις, 4 Σεπτεμβρίου 1910* *Ἔτος 32ον.—Ἀριθ. 40*

ΤΙΑΡΚΟΣ ΚΑΙ ΖΙΝΕΤΤΑ

[ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ JULES CHANCEL]

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'. *(Συνέχεια)*

Περίληψις τῶν προηγουμένων: — *Τὰ συμμαχικὰ στρατεύματα πλησιάζουν καί, κατὰ διαταγὴν τοῦ Ναπολέοντος, ἡ Αὐτοκράτειρα Μαρία-Λουΐζα καὶ ὁ μικρὸς Βασιλεὺς τῆς Ρώμης πρόκειται νὰ φύγουν ἀπὸ τὸ Παρίσι εἰς τὸ Μπλουᾶ. Οἱ περισσότεροι τῶν αὐλικῶν φαίνονται ἀπρόθυμοι καὶ ἄπιστοι. Ὁ Τιάρκος ὅμως αἰσθάνεται τὴν πρὸς τὸν μικρὸν Βασιλέα ἀφοσίωσίν του αὐξανομένην καὶ προσφέρεται νὰ τὸν ἀκολουθήσῃ εἰς τὴν φυγήν, ὄχι πλέον ὡς γιδαμαξᾶς ἀλλ' ὡς σωματοφύλαξ καὶ ὑπερασπιστής. Ἡ πρότασίς του ἐκτιμᾶται ἀλλ' ἀπορίπτεται, διότι ὀλιγάριθμος ἀκολουθία θὰ συνοδεύσῃ τὴν φεύγουσαν αὐτοκρατορικὴν οἰκογένειαν. Τὴν τελευταίαν στιγμήν, ὁ μικρὸς Βασιλεὺς τῆς Ρώμης ἀρνεῖται μὲ πεῖσμα νὰφίσῃ τὸ «σπίτι» του καὶ φωνάζει ὅτι δὲν θέλει νὰ φύγουν. Ἀλλ' ἐπεμβαίνει ἡ Αὐτοκράτειρα βιαστική, καὶ διατάσσει νὰ τὸν ἀπαγάγουν.*

Ὁ κ. Καζινὺ σηκόνει τὸν μικρὸν διὰ τῆς βίας καὶ τὸν μεταφέρει εἰς τὴν ἅμαξαν τῆς Αὐτοκρατείρας. Ὁ Τιάρκος μένει μόνος εἰς τὸ κενὸν δωμάτιον, τὸ ὁποῖον οἱ ὑπηρέται εἶχον σπεύσῃ νὰ ἐγκαταλείψουν. Πλησιάζει εἰς τὸ παράθυρον καὶ βλέπει τὰ δύο ἁμάξια, τὰ ὁποῖα ἐκκινοῦν ὑπὸ τὰς ζητωκραυγὰς τοῦ πλήθους.

Ὁ λαὸς τῶν Παρισίων ζητωκραυγάζει ἀκόμη, ἀλλὰ χωρὶς ὄρεξιν.

Τὰ ἁμάξια ἐξέρχονται ἀπὸ τὴν καγγελόπορταν τοῦ κήπου. Ὁ νεαρὸς βοημὸς βλέπει ἀκόμη μίαν φορὰν τὸ ὠχρὸν προσωπάκι τοῦ βασιλέως τῆς Ρώμης ὁ ὁποῖος ἀνακινεῖται παρὰ τὴν θυρίδα τῆς ἁμάξης του... ἔπειτα σύννεφα σκόνης.. ἔπειτα τίποτε...

Ὁ Ἀετιδεὺς ἐπέταξε!... Ποτὲ πλέον δὲν θα ἐπιστρέψῃ εἰς τὸ Παρίσι!..

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'.

«ΜΗ ΤΟΝ ΕΓΚΑΤΑΛΕΙΨΗΣ!»

Εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ Λευκοῦ Ἵππου, εἰς τὰ Ἀνάκτορα τοῦ Φονταινεμπλώ, εἶνε παρατεταγμένη ἡ αὐτοκρατορικὴ φρουρά.

Ἄφωνοι, εὐθυτενεῖς, ἀκίνητοι, ὅπως εἰς τὴν παράταξιν τῆς μάχης, ὅπως ὑπὸ τὸ πῦρ τοῦ ἐχθροῦ, οἱ ἄνδρεῖοι ἐκεῖνοι περιμένουν. Τὰ πρόσωπά των, ἀποχρωματισμένα ὑπὸ τοῦ ἡλίου ἢ τοῦ ψύχους, εἶνε ἀπαθῆ. Μόνον τὰ στακπερά των μουστάκια τρέμουν ἀδιοράτως. Σιγὴ θανάτου βασιλεύει εἰς τὴν αὐλὴν ἐκείνην, ὅπου τετρακόσιοι ἄνδρες εἶνε συνηθροισμένοι, Πρὸ τοῦ τελευταίου λόχου, μὲ τὴν σπάθην εἰς τὴν χεῖρα, ἵσταται ὁ συνταγματάρχης Κορμᾶς.

Ἔξαφνα ἡ θύρα τοῦ ἀνακτόρου ἀνοίγεται διάπλατη καὶ ὁ Αὐτοκράτωρ παρουσιάζεται. Ρίπτει βλέμμα ἐπὶ τῶν ἀκινήτων ἐκείνων στρατιωτῶν, κατέρχεται βραδέως τὰς βαθμίδας τῆς κλίμακος καὶ ἵσταται ἐπὶ τῆς τελευταίας.

Ἀπὸ ἐκεῖ, δι' ἰσχυρᾶς φωνῆς, ἡ ὁποία δὲν προδίδει τὴν παραμικρὰν συγκίνησιν, ὁμιλεῖ:

— Στρατηγοί, ἀξιωματικοί, ὑπαξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται τῆς παλαιᾶς μου φρουρᾶς, σᾶς ἀποχαιρετῶ. Εἴκοσι τώρα ἔτη εἶμαι ἀπὸ σᾶς εὐχαριστημένος. Σᾶς συνήντησα πάντοτε ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῆς δόξης. Αἱ σύμμαχοι Δυνάμεις ὥπλισαν ὅλην τὴν Εὐρώπην ἐναντίον μου, μέρος τοῦ στρατοῦ μου δὲν ἔπραξε τὸ καθῆκον του· καὶ αὐτὴ ἡ Γαλλία ἠθέλησεν ἄλλας τύχας. Ἐστὲ πιστοὶ εἰς τὸν νέον Βασιλέα, τὸν ὁποῖον ἐξέλεξεν ἡ Γαλλία. Μὴ ἐγκαταλείψετε τὴν ἀγαπητήν μας πατρίδα...»

Ὁ Αὐτοκράτωρ διεκόπη καί, κατελθὼν τὴν τελευταίαν βαθμίδα τῆς κλίμακος, ἔφθασεν εἰς τὸ μέσον τοῦ τετραγώνου, τὸ ὁποῖον ἐσχημάτιζαν οἱ στρατιῶται. Ἐκεῖ εὑρίσκετο ἡ σημαία, ὁ στρατηγὸς καὶ οἱ ἀξιωματικοί.

Ὁ Ναπολέων ἐξηκολούθησεν· ἡ φωνή του ἦτο ἀσθενεστέρα, ὀλιγώτερον σταθερά:

—Ἐπειδὴ δὲν εἰμπορῶ νὰ σᾶς ἀσπασθῶ ὅλους, θάσπασθῶ τὸν στρατηγόν σας. Ἐλᾶτε, στρατηγέ!

Ὁ στρατηγὸς Πτὶ ἐπροχώρησε καὶ ὁ Αὐτοκράτωρ τὸν ἔθλιψεν εἰς τὰς ἀγκάλας του.

Κατὰ τὸ διάστημα αὐτό, λύπη, συγκίνησις, ὀργή, διέδραμον τὰς τάξεις τῶν παλαιμάχων ἀνδρείων. Τὰ πρόσωπα ἠλλοιώθησαν· δάκρυα ἐπιπόνως συγκρατούμενα ὡς τώρα ἔρρευσαν ἀφθόνως ἐπάνω εἰς τὰ στακπερὰ μουστάκια, καὶ αἱ χεῖρες ἔσφιξαν σπασμωδικῶς τοὺς κοπάνους τῶν ὅπλων, τῶν ὁποίων αἱ λόγχαι ἐτρεμούλιασαν.

Ἀλλ' ὁ Αὐτοκράτωρ δὲν ἦτο ἄνθρωπος ἱκανὸς νὰ προδώσῃ τὴν συγκίνησίν του. Γρήγορα-γρήγορα ἔτρεξε πρὸς τὴν ἅμαξαν, ἡ ὁποία ἀνέμενε παρὰ τὴν κλίμακα, καὶ ἠθέλησε νὰ εἰσέλθῃ. Τὸν ἐμπόδισαν ὅμως μερικὰ πρόσωπα, τὰ ὁποῖα

«Διὰ τὴν Αὐτοκράτειραν!...» (Σελ. 326, στ. α'.)